

T.C.
İSTANBUL BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

SİNEMA-TV ANASANAT DALI
SİNEMA-TV SANAT DALI

KALEYDOSKOP
(Kısa Film)
Yüksek Lisans Tez Raporu

Tezi Hazırlayan
Nilgün KALKAN

İstanbul, 2025

T.C.
İSTANBUL BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ

SİNEMA-TV ANASANAT DALI
SİNEMA-TV SANAT DALI

KALEYDOSKOP
(Kısa Film)
Yüksek Lisans Tez Raporu

Tezi Hazırlayan
Nilgün KALKAN

Öğrenci No
2120051010

ORCID ID
0009-0000-6347-6901

Danışman
Prof. Dr. Burak BUYAN

İstanbul, 2025

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum “**Kaleydoskop**” başlıklı bu çalışmanın, bilimsel ahlak ve geleneklere uygun şekilde tarafımdan yazıldığını, bu tezdeki bütün bilgileri akademik ve etik kurallar içinde elde ettiğimi, yararlandığım eserlerin tamamının kaynaklarda gösterildiğini ve çalışmamın içinde kullanıldıkları her yerde bunlara atıf yapıldığını, patent ve telif haklarını ihlal edici bir davranışımın olmadığını belirtir ve bunu onurumla doğrularım. 12/02/2025

Nilgün KALKAN

T.C.
İSTANBUL BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜ
TEZLİ YÜKSEK LİSANS SINAV TUTANAĞI

12.02.2025

Enstitümüz *Sinema-Tv* Anasanat Dalı *Sinema-Tv* Programı Yüksek Lisans öğrencilerinden **2120051010** numaralı **Nilgün KALKAN**'ın "İstanbul Beykent Üniversitesi Eğitim-Öğretim Yönetmeliği"nin ilgili maddesine göre hazırlayarak Enstitümüze teslim ettiği "**Kaleydoskop**" konulu tezini, Yönetim Kurulumuzun 14/01/2025 tarih ve 2025/02 sayılı toplantısında seçilen ve On-line toplanan biz jüri üyeleri huzurunda, İstanbul Beykent Üniversitesi Lisansüstü Eğitim ve Öğretim Yönetmeliğinin 29. maddesinin 3. fıkrası gereğince Zoom programı aracılığıyla on-line olarak aday tarafından savunulmuş ve sonuçta adayın tezi hakkında "**OYBİRLİĞİ**" ile "**KABUL**" kararı verilmiştir.

İşbu tutanak, 2 nüsha olarak hazırlanmış ve Enstitü Müdürlüğü'ne sunulmak üzere tarafımızdan düzenlenmiştir.

DANIŞMAN

Prof. Dr. Bu*** BU***
(İstanbul Beykent Üniversitesi)

ÜYE

Doç. Dr. Ce*** AS***
(İstanbul Beykent Üniversitesi)

ÜYE

Doç. Eb*** Ga*** IŞ***
(İstanbul Medipol Üniversitesi)

Adı ve Soyadı : Nilgün KALKAN
Danışmanı : Prof. Dr. Burak BUYAN
Derecesi ve Tarihi : Yüksek Lisans (Tezli), 2025
Alanı : Sinema - Tv
Anahtar Kelimeler : Renkler, Kaleydoskop, Metaforik, Zıtlık

ÖZ

KALEYDOSKOP

Bu tez sinemada renklerin metaforik bir anlatı aracı olarak; karakterlerin dinamiklerini temsil etmedeki işlevini, bu kapsamda çekilen Kaleydoskop isimli kısa film üzerinden incelemeyi amaçlamaktadır. Bu tezin kurgusu kapsamında; Kaleydoskop bu anlayıştan yola çıkılarak, bir kısa film örneğini kapsayacak şekilde oluşturulmuştur. Film, sıcak (tutkulu, enerjik) ve soğuk (mesafeli, tepkisiz) karakterlerin temsili üzerinden, bu karakterler arasındaki zıtlıkları ve bu zıtlıkların uyuma dönüşme sürecini ele almaktadır. Kaleydoskop kısa film çalışmasında elde edilen bulgular şu şekilde özetlenebilir: Sinema, temelinde görüntülerin renklerin birleşiminin yansıtıldığı bir sanat dalı olarak düşünülebilir. Tıpkı piksellerin bir araya gelerek anlamlı bir renk ve ardından bu renklerin görüntü kompozisyonu oluşturması gibi; bireylerin ruhsal ve duygusal yapıları da farklı renklerle metaforik olarak sinemada temsil edilebilir. Bulgular, renklerin yalnızca estetik kaygılara hizmet etmediğini, aynı zamanda sinemada karakterlerin duygusal ve psikolojik katmanlarını derinleştiren bir anlatı dili sunduğunu ortaya koymaktadır. Sinemada renk kullanımının bilinçli ve tematik bir anlatı aracı olarak işlevini göstermek amacıyla Kaleydoskop kısa filmi çekilmiştir. Birinci bölümde renklerin sinemada kullanımının öneminin yanı sıra kaleydoskop, ikinci bölümde çekim süreci ve sonrası detaylandırılmıştır.

Name and Surname : Nilgün KALKAN
Supervisor : Prof. Dr. Burak BUYAN
Degree and Date : Master's (Thesis), 2025
Major : Cinema - Tv
Keywords : Colours, Kaleidoscope, Metaphorical, Contrast

ABSTRACT

KALEYDOSKOP

This thesis aims to examine the function of colours in cinema as a metaphorical narrative tool in representing the dynamics of characters through the short film Kaleidoscope. Within the scope of the fiction of this thesis; Kaleidoscope was created to cover a short film example based on this understanding. Through the representation of hot (passionate, energetic) and cold (distant, unresponsive) characters, the film deals with the contrasts between these characters and the process of transforming these contrasts into harmony. The findings of the kaleidoscope short film study can be summarised as follows: Cinema can be considered as a branch of art in which the combination of images and colours is reflected. Just as pixels come together to form a meaningful colour and then these colours form an image composition, the mental and emotional structures of individuals can be represented metaphorically in cinema with different colours. The findings reveal that colours not only serve aesthetic concerns, but also offer a narrative language that deepens the emotional and psychological layers of the characters in cinema. The short film Kaleidoscope was shot to demonstrate the function of the use of colour in cinema as a conscious and thematic narrative tool. In the first part, the importance of the use of colours in cinema as well as the kaleidoscope, in the second part, the shooting process and its aftermath are detailed.

İÇİNDEKİLER

Sayfa No.

ÖZ

ABSTRACT

TABLolar LİSTESİ	iii
GÖRSEL LİSTESİ	iv
SÖZLÜK.....	v
GİRİŞ	1

1. FİLM YAPIMI ÖNCESİ SÜREÇ

1.1. Tez Konusu	2
1.2. Tez Yöntemi.....	2
1.3. Tez Amacı	3
1.4. Sinemada Renklerin Kullanımı Üzerine Araştırma	4
1.4.1. Renklerin Sahne ve Karakter Anlatımındaki Etkisi.....	8
1.4.2. Renkler ile Sinemada Duygusal Temaların Uyumu	9
1.5. Kaleydoskop	10
1.6. Kaleydoskop Filminin Ortaya Çıkışı	12
1.7. Renklerin Kaleydoskop Filminde Ele Alınış Biçimi	12

2. FİLM YAPIMI VE SONRASINDAKİ SÜREÇ

2.1. Sinopsis	14
2.2. Tretman	15
2.3. Senaryo	17
2.4. Çekim Senaryosu ve Filmin Yapım Aşamalarının Detayları	25
2.4.1. Karakter Analizleri.....	27
2.4.2. Filmde Kullanılan Mekanlar	31
2.4.3. Kaleydoskop Filminde Kamera Kullanımı	33
2.4.4. Storyboard	34
2.4.5. Dekor ve Aksesuar Malzemeleri	36
2.4.6. Sahne Karakter İlişkisi.....	38
2.4.7. Kamera ve Set Ekipmanları	39

2.4.8. Filmin Künyesi	41
2.4.9. Filmin Genel Bütçesi	41
2.4.10. Filmin Genel Kurgu Süreci	42
2.4.11. Film Afiş ve Kaleydoskop Filmi Jeneriği	44
SONUÇ	46
KAYNAKÇA.....	48
EKLER	51
Ek-1: Filmin Kamera Arkası Görüntüleri	51
TOPLUMSAL KATKI.....	52

TABLÖLAR LİSTESİ

	Sayfa No.
Tablo 1. Çekim Senaryosu	25
Tablo 2. Sahne Karakter İlişkisi	38
Tablo 3. Filmde Kullanılan Kamera Ekipmanları	39
Tablo 4. Filmde Kullanılan Ses Ekipmanları	39
Tablo 5. Filmde Kullanılan Işık Ekipmanları	40
Tablo 6. Film Künyesi	41
Tablo 7. Filmin Bütçesi	41

GÖRSEL LİSTESİ

	Sayfa No.
Görsel 1. Kaleydoskop Film Storyboard'u	35
Görsel 2. Kaleydoskop Film Afişi	45
Görsel 3. Kaleydoskop Film Logosu	45
Görsel 4. Kaleydoskop Filmi Senaryo Yazım Süreci Kamera Arkası	51
Görsel 5. Kaleydoskop Filmi Kamera Arkası	51
Görsel 6. Kaleydoskop Filmi Kamera Arkası	51
Görsel 7. Kaleydoskop Filmi Kamera Arkası	51

SÖZLÜK

After Effects: Filmde kullanılan animasyon, kinetik tipografi vb. işlemlerde kullanılan program.

Kamera Yerleşim Planı: Kamera yerleşim planı, bir sahnenin çekim açılarının, kamera hareketlerinin ve konumlarının belirlenerek, görsel anlatımın doğru ve etkili bir şekilde planlanmasını sağlayan bir tekniktir.

Karakter: Filmin senaryo örgüsü içerisindeki kahraman, filmde olayların temel merkezinde olan kurgusal kişileri aktarabilmek adına kullanılan ifadedir.

Kurgu: Görüntülerin ve seslerin bir senaryo dâhilinde belli bir amaca uygun olarak tasarlanması.

Post Prodüksiyon: Çekim sonrası süreçtir. Premiere Pro: Filmin kurgu sürecinde kullanılan kurgu programıdır.

Storyboard: Storyboard, bir film veya görsel projede sahnelerin sırasını, aksiyonlarını ve kamera açılarını görsel olarak planlayarak prodüksiyon sürecini düzenlemeye yardımcı olan bir araç olarak filmde kullanılan görsel planlardır.

GİRİŞ

Sinema, görselliğin ötesine geçerek, duyguları, düşünceleri ve karakterlerin içsel yolculuklarını izleyiciye aktarabilen güçlü bir sanat biçimidir. Bu aktarımın temel bileşenlerinden biri ise renklerdir. Filmde renk kullanımı sadece senaryoda belirtilen öğelerle sınırlı kalmaz; karakterlerin kostümleri, makyajları, çekim yapılan mekanların ve mimarinin renkleri gibi pek çok unsurun birleşimi, filmdeki renk kullanımının kapsamını genişletir. Çekim sonrası renk düzenlemeleri ve filtreleme işlemleriyle de renkler hem somut bir öğe olarak hem de soyut anlamlar taşıyan bir anlatı aracı olarak sinemada çeşitli anlamlar kazanır. Renkler, sinemada estetik bir değer taşımanın ötesinde, karakterlerin psikolojik durumlarını, anlatının duygusal tonlarını da yansıtabilmektedir. Işık ve renk, kullanımı da birbirini tamamlayan öğeler olarak, bir filmde; izleyiciye karakterlerin içsel dünyalarını ve filmdeki önemli dönüşüm anlarını hissettirebilir. Renkler, sinemada hem anlam üretme hem de estetik değer yaratma açısından temel bir araç olarak sürekli bir gelişim göstermektedir. Renkler, yalnızca filmin estetik yapısını oluşturmakla kalmaz, aynı zamanda karakterlerin ruh hallerini, senaryonun duygusal derinliğini ve tematik yapısını yansıtır. Görselliğin ve anlatının iç içe geçtiği sinemada, renklerin doğru yansıtılması, hem estetik hem duygusal anlamda filmle izleyicinin kurduğu bağın güçlenmesine yol açar. Renkler, sinema ortaya çıktığı andan itibaren filmde yer alan bütün unsurların ve özellikle karakterlerin izleyiciyle bağ kurabilmesi adına önemli bir anlatı aracı olarak kullanılmaktadır. Bu kapsamda, bu tez kapsamında çekilen Kaleydoskop filminde, renklerin; karakterlerin içsel çatışmalarını ve değişim süreçlerini nasıl etkilediğini yansıtmak hedeflenmektedir. Kaleydoskop filmi aracılığıyla; renklerin sinematografik anlatıda yalnızca bir görsel unsur değil, aynı zamanda dramatik yapıyı destekleyen bir unsur olduğu savunulmaktadır. Bu kapsamda; Kaleydoskop film örneği üzerinden renklerin, filmdeki karakterlerin içsel yolculuklarını anlatırken, nasıl bir anlatı aracı olarak işlev gördüğü, detaylı bir şekilde analiz edilmektedir. Renklerin; dramatik yapıyı güçlendiren ve anlatı dili oluşturan bir araç olarak kullanıldığı Kaleydoskop filmi üzerinden ortaya konulmuştur.

1. FİLM YAPIMI ÖNCESİ SÜREÇ

1.1. Tez Konusu

Bu çalışma, sinemada renklerin, özellikle karakterlerin psikolojik durumlarında nasıl yansımalar oluşturduğunu ve karakterlerin, kaleydoskop kısa filminde tematik nasıl ifade edildiğini incelemeyi amaçlamaktadır. Sinemada genel anlamda renk, sadece estetik bir araç değil, aynı zamanda bir anlatı unsurunun parçası olarak da önemli bir rol oynamaktadır. Renkler, bir karakterin ruh halini, içsel çatışmalarını ve dönüşümünü izleyiciye görsel olarak aktarılabilmektedir. Bu bağlamda, Kaleydoskop adlı kısa film örneği üzerinden renklerin, karakterlerle olan ilişkisini ve filmdeki duygusal derinliği nasıl inşa ettiğini analiz edecektir. Çalışma, sinemada renk kullanımının yalnızca görsel bir öğe olmanın ötesinde, anlatıyı şekillendiren, karakter gelişimlerini ve filmin tematik yapısını belirginleştiren bir araç olduğunu vurgulamaktadır. Aysu, Ateş'in karşıtı olarak soğuk bir karakterdir ve senaryoda onun içsel yolculuğunda bir tür yansıma işlevi görür. Film konu olarak Ateş ve Aysu karakteri üzerinden ilerler. Ateş'in içsel yolculuğu psikolog ile konuşması üzerinden önemli bir etken olarak yerleştirilmiştir. Aysu, Ateş'in psikolojik evriminde önemli bir tetikleyici faktör olur. Onun varlığı, Ateş'in karşılaştığı soğukluk, mesafe ve bağlantısızlık duygularını daha belirgin hale getirir. Aysu'nun soğuk, mesafeli ve duygusal anlamda uzak olan yapısı, Ateş'in duygusal çatışmalarını derinleştirir. Aysu'nun karakteri, sadece fiziksel varlığıyla değil, aynı zamanda içsel dünyasındaki soğukluğu ile Ateş'in dünyasına bir tür yansıma sunar. İkisi arasındaki ilişki, bir taraftan yakın olma isteğiyle diğer taraftan mesafe koyma çabasıyla şekillenir. Bu karşıtlık, filmdeki gerilim ve dönüşüm süreçlerinin temelini oluşturur.

1.2. Tez Yöntemi

Bu çalışma, renklerin sinematik anlatıdaki rolünü çözümlemek için nitel bir analiz yöntemini benimsemektedir. İlk aşamada, renk kullanımının sinemada estetik ve anlatsal işlevi üzerine mevcut literatür taraması yapılacaktır. Ardından, Kaleydoskop filmi üzerinden vaka analizi gerçekleştirilerek, filmdeki renk paletleri derinlemesine incelenecektir. Bu inceleme, filmdeki ana karakterlerin psikolojik durumlarını ve duygusal evrimlerini görsel olarak ifade eden renk paletlerinin nasıl bir

etki yarattığını analiz edecektir. Soğuk, sıcak ve monokromatik renklerin, karakterlerin içsel dünyasını ve dönüşüm süreçlerini nasıl yansıttığı, filmdeki genel atmosferle nasıl uyum sağladığı üzerine örnekler sunulacaktır. Çalışma, teorik bir çerçeve ile sinematik çözümlemeyi bir arada sunmayı hedeflemektedir. Bu tezde, Kaleydoskop adlı kısa film örneği üzerinden renklerin karakterlerin psikolojik derinliklerini ve duygusal dönüşümlerini nasıl vurguladığı incelenecektir. Filmdeki renk paletlerinin, karakterlerin içsel yolculuklarını anlatırken nasıl bir anlatı aracı olarak işlev gördüğü detaylı bir şekilde analiz edilecektir. Çalışma, renklerin yalnızca görsel bir öge olarak değil, aynı zamanda dramatik yapıyı güçlendiren ve tematik bir anlatı dili oluşturan bir araç olarak nasıl kullanıldığını ortaya koyacaktır. Renklerin post prodüksiyon aşamasındaki rolü, filmdeki atmosferi, karakterlerin duygusal evrimlerini ve izleyiciyle kurulan ilişkiyi nasıl şekillendirdiği üzerine derinlemesine bir inceleme yapılacaktır. Araştırma kapsamında, Kaleydoskop filmi aracılığıyla renklerin sinematografik anlatıda yalnızca bir görsel unsur değil, aynı zamanda dramatik yapıyı destekleyen tematik bir bileşen olduğu savunulmaktadır.

1.3. Tez Amacı

Bu çalışmanın amacı, sinemada renklerin yalnızca estetik bir unsur olmanın ötesinde, anlatısal derinliği artıran, karakterlerin duygusal gelişimini ve filmin tematik yapısını güçlü bir şekilde ifade eden bir araç olarak işlev gördüğünü ortaya koymaktır. Kaleydoskop karakterlerin içsel yolculukları ve birbirleriyle olan etkileşimleri üzerinden ilerlerken, bu şemada, karakterlerin hem kişisel hem de ilişkisel dönüşümleri, özellikle soğuk karakterin psikolojik yolculuğuna odaklanarak ele alınacaktır. Bu tür bir kurgu, kahramanın içsel çatışmalarının ve çevresiyle olan etkileşimlerinin bir çözüm sürecine dönüşmesini simgeler. Soğuk karakterin yolculuğu, dramatik yapı gereği, dönüşüm geçirecek şekilde tasarlanacak, sıcak karakter ve psikolog figürleriyle olan etkileşimleriyle bu gelişim desteklenecektir. Sahnelerin çekim sıralaması, genellikle filmdeki temalar, karakter gelişimi ve hikayenin yapısı dikkate alınarak belirlenir. Kaleydoskop filminde tahmini bir çekim sıralaması şu şekilde olabilir: Başlangıç Sahnesi - Psikoloğun Odası: Film, psikolog ve danışan arasındaki ilk etkileşimle başlar. Bu sahnede, over-the-shoulder çekimi ve

alçak açı kullanılarak psikoloğun güçlü ve hakimiyetini yansıtmak amaçlanır. Soğuk Karakterin Tanıtımı: Soğuk karakterin yalnızlık ve içsel boşluğu, geniş çekimlerle izleyiciye aktarılır. Soğuk renk tonları ve yüksek açı, karakterin çevresinden uzaklaştığını gösterir. Sıcak Karakterin Tanıtımı: Sıcak karakterin enerjik ve pozitif yönleri, orta çekimlerle ve turuncu, sarı gibi sıcak renk tonlarıyla gösterilir. Bu karakterin doğrudan etkileşimi, yüz ifadeleriyle vurgulanır.

1.4. Sinemada Renklerin Kullanımı Üzerine Araştırma

Renklerin sinemada kullanımı, bir filmin atmosferini ve izleyiciyle olan duygusal bağını güçlendirmek için önemli bir araçtır. Sinemanın ilk ortaya çıkışından bu yana renkler, belirli bir duyguyu ya da temayı yansıtmak için kullanılmaktadır. Sinema, görsel bir sanat dalı olarak, renkleri sadece estetik bir öğe olarak değil, aynı zamanda anlatım gücünü artıran bir araç olarak kullanır.

Renkler, duygusal tonları belirleyebilir, karakterlerin içsel dünyalarını yansıtabilir ve izleyicinin hikayeye dair algısını yönlendirebilir. Örnek olarak şu cümle verilebilir: *"Renk, görsel bir anlam taşımanın ötesinde, izleyiciyi de duygusal ve psikolojik olarak da etkileme gücüne sahiptir."* (Monaco, 2000, s. 142) Bu bakış açısı, renklerin sinemadaki rolünü sadece görsel bir düzeyde değil, anlamın derinlemesine işlendiği bir dil olarak tanımlar. Sinemada renklerin kullanımı, film endüstrisinin teknolojik gelişim süreçleriyle paralel olarak evrim geçirmiştir. İlk başlarda, filmler yalnızca siyah-beyaz çekiliyordu ve renk kullanımı sadece belirli sahnelerde, genellikle el ile boyama veya tonlamalarla sınırlıydı. 1930'larda, renkli film teknolojisinin yaygınlaşmasıyla sinemada renk kullanımı daha belirgin hale geldi. Özellikle Technicolor sistemi ile renkli filmler büyük bir popülerlik kazandı. 1950'lerden sonra, renkli filmler sinemanın ayrılmaz bir parçası haline gelirken, yönetmenler renkleri duygusal etki yaratma, karakterlerin psikolojisini yansıtmak ve görsel estetik sağlama amacıyla kullanmaya başladılar. Bugün ise dijital teknolojiler sayesinde renk paletleri, sinemanın görsel dilinin en önemli araçlarından biri haline gelmiştir. Sinemanın ilk yıllarında, teknoloji henüz renkli film yapımını mümkün kılacak seviyeye ulaşmamış olsa da, siyah-beyaz filmler bile renklerin anlamını ve etkisini sinemasal anlatımda önemli bir araç olarak kullanmıştır.

Le Voyage dans la Lune (Méliès, 1902) gibi erken dönem filmlerinde, renkli film teknolojileri yokken, sahnelerin farklı ışıklandırılması ile tonlamalarla görsel bir atmosfer yaratılmıştır. Örneğin, Méliès, sahnelerde kullanılan beyaz ve gri tonlarla farklı ruh halleri yaratırken, filmdeki fantastik unsurları vurgulamak için sahneleri belirgin şekilde aydınlatmış ve karanlık alanlar ile zıtlık oluşturmuştur. Ayrıca, film olan *Metropolis* (Lang, 1927) tasarımıyla siyah-beyaz film görüntüleri ile teknolojiye ve insan doğasına dair ışık ve gölgeyi kullanarak karakterlerin duygusal durumlarını ve sosyal sınıflarını belirginleştirdiğini söyleyebiliriz. *Battleship Potemkin* (Eisenstein, 1925) filminde ise, kullanılan kontrastlar, karakterlerin içsel çatışmalarını yansıtmak için bir araç olarak kullanıldığını söyleyebiliriz. Bu filmler, erken dönem sinemada renk kullanımının, hem görsel hem de anlam yükü taşıyan bir dil olarak nasıl evrileceğine dair önemli ipuçları sunmaktadır. Siyah-beyaz dönemde, renkler teknik olarak mümkün olmasa da, film yapımcıları ton, ışık ve gölgeyi kullanarak renklerin etkilerini sinemada yaratmışlardır.

Renkler sadece estetik bir unsur değil, aynı zamanda filmdeki kültürel, toplumsal ve psikolojik temaların altını çizen bir araç olarak kullanılmıştır. 1920'lerin Almanya'sındaki dışa vurumcu sinema hareketi, renklerin dramatik bir şekilde kullanıldığı önemli bir örnek teşkil eder. *Nosferatu* (Murnau, 1922) gibi yapımlarında, beyaz ve siyahın kontrastları, korkunun ve gerilimin etkisini artırırken, *The Cabinet of Dr. Caligari* (Robert Wiene, 1920) gibi filmlerde, renklerin yokluğu, dışa vurumcu bir atmosfer yaratır. Burada renkler, duygusal yoğunluğu, karakterlerin ruh hallerini ve dramatik gerilimi yansıtmak için kullanılır. Dışa vurumcu sinemanın renk seçimi, sadece görsel değil, toplumsal bir eleştiri olarak da okunabilir. Renklerin kullanımı, savaşın getirdiği travmaların, toplumsal çalkantıların ve ruhsal bozuklukların etkilerini sinemada somutlaştırarak, sinemanın kültürel ve psikolojik bir anlatı aracı olarak nasıl evrildiğini gözler önüne serer.

Renkler, sinemada yalnızca teknolojik gelişmelerin bir sonucu olarak değil, aynı zamanda dönemin toplumsal, kültürel ve politik dinamiklerini yansıtan önemli bir anlatı aracına dönüşmüştür. 1930'ların sonlarından itibaren renkli filmler yaygınlaşmaya başladığında, bu gelişmeler sadece görsel bir yenilikten ibaret değildi. Renkler, sinema dilinde derinleşen bir anlam taşıyordu; her bir renk tonu, filmdeki karakterlerin içsel durumlarını, toplumsal yapıyı, psikolojik çatışmaları veya kültürel temaları dile getiren bir ifade biçimi haline gelmiştir.

The Wizard of Oz (Fleming, 1939) filmindeki renk kullanımları yalnızca teknik bir yenilik olarak yorumlanmamalıdır. Dorothy'nin sıradan dünyadan fantastik bir dünyaya geçişinin bir sembolü olarak kullanıldığı şeklinde de yorumlanabilir. Siyah-beyaz ile başlanan film, renkli Oz dünyasına geçişle birlikte, karakterin duygusal ve psikolojik evrimini somutlaştıran bir renk geçişine sahiptir. Bu renk geçişinin, 1930'ların ekonomik ve toplumsal zorluklarından kaçış arayışını da simgelediğini söyleyebiliriz.

1950'li yıllara gelindiğinde, İkinci Dünya Savaşı sonrasında sinemada kadın figürünün ön plana çıkmasıyla birlikte renkler, anlatıma dair önemli bir araç olarak kullanılmaya başlanmıştır. Bu dönemde renkler, sadece estetik bir unsur olmanın ötesine geçerek, karakterlerin psikolojik durumlarını ve toplumsal rollerini vurgulamak için işlevsel bir biçimde kullanılmaktadır. *Some Like It Hot* (Wilder, 1959) filminde renklerin, karakterlerin kişiliklerini ve psikolojik durumlarını yansıtmadaki rolünü ele alalım: Marilyn Monroe'nun canlandığı Sugar Kane karakteri, özellikle sarı elbiseleriyle dikkat çeker. Sarı, bu karakterin neşeli, enerjik ve çekici doğasını yansıtmaktadır.

Renk kullanımı, filmdeki karakterler arasındaki ilişkilerin ve duygusal dinamiklerin görsel olarak pekiştirilmesine olanak sağlar. Bu sayede renkler, hem karakterlerin bireysel kimliklerini hem de filmin genel atmosferini güçlendiren bir anlatım aracı işlevi görmektedir. Sinemada renkler 50'li yıllarda o kadar etkin kullanılmaya başlanmıştır ki, bu renkler o filmlerdeki karakterlerin giydiği kostümlerin renkleriyle özdeşleşir hale gelmiştir. Yine Marilyn Monroe'nun baş rolde olduğu *The Seven Year Itch* (Wilder, 1955) filminde giydiği beyaz elbise, sinema tarihinin en ikonik kostümlerinden biri haline gelmiştir. "Marilyn Monroe'nun beyaz elbiseli sahnesi" deyişi, filmi tanımlayan ve hatırlatan bir unsur haline almıştır.

Sinemada renk kullanımı, özellikle 1950'ler sonrasında yönetmenler için önemli bir anlatı aracı haline gelmiştir. Stanley Kubrick, bu dönemde renkleri ustaca kullanarak psikolojik derinlik yaratmıştır. *A Clockwork Orange* (Kubrick, 1971) filminde Alex'in ilk sahnede giydiği beyaz kostümleri ve sonrasında parlak kırmızı renkler, onun masumiyetten şiddete kayışını simgeler. Yine Kubrick'in yönettiği *The Shining* (Kubrick, 1980) filminde ise otelin koridorlarındaki kırmızı tonlar, gerilim ve

yalnızlık yaratırken, Jack Nicholson'ın karakterinin değişmesini görsel olarak pekiştirir. Kubrick'in renk kullanımı, filmlerinde hem atmosferi hem de karakterlerin psikolojik evrimlerini derinleştirir.

1990'lar, sinemada renk kullanımının çok daha belirgin hale geldiği ve teknolojinin post-prodüksiyon aşamasındaki gelişmelerle birleşerek yeni bir boyut kazandığı bir dönemdir. *The Matrix* (Wachowski, 1999), renklerin post-prodüksiyon aşamasında dikkatle kullanıldığı önemli bir örnektir. Lana ve Lilly Wachowski kardeşlerin yönettiği filmde, gerçek dünya ve Matrix arasında bir renk ayrımı yapılır. Matrix dünyası, yeşil tonlarında filtrelenmiş bir şekilde sunulur, bu da yapay ve manipüle edilmiş bir ortam hissi yaratır. Buna karşılık, gerçek dünya daha doğal ve soğuk tonlarla gösterilir. Bu renk farklılıkları, filmdeki gerçeklik ile sanal dünya arasındaki sınırları netleştirir ve izleyiciye her iki dünyanın doğasına dair derin bir mesaj verir.

Schindler's List (1993, Spielberg) filmi de sinemada renk kullanımına dair önemli bir role sahiptir. Film çoğunlukla siyah-beyaz olarak çekilmiş olsa da, renkli bir tek öğe, kırmızı palto dikkatlice yerleştirilmiştir. Bu örnekten de yola çıkarak renklerin, sinemada yönetmenin sanatsal ifade biçiminin önemli bir parçası haline geldiğini söyleyebiliriz.

Sinemada kullanılan renklerin, yönetmenlerin elinde filmin hikayesinin duygusal tonunu belirleyen, karakterlerin içsel dünyalarını izleyiciye aktaran önemli bir unsur haline dönüştüğünü söyleyebiliriz. Sinemada renkler sadece görsel estetik değil, aynı zamanda sinema anlatımına katkı sağlayan bir unsur olarak kullanılarak; filmdeki temaları, karakter gelişimlerini ve sosyal mesajları daha derinlemesine ifade eder. 2000'li yıllardan günümüze kadar uzanan sürece baktığımızda sinemada renk kullanımı, yalnızca estetik bir tercih olmaktan çıkıp; anlatıların derinliğini ve duygusal etkisini artıran güçlü bir araç haline gelmiştir. Özellikle teknolojinin gelişmesiyle sinematografik teknikler daha sofistike hale gelmiştir. Sinemada renk paletleri daha bilinçli bir şekilde yönetmenler tarafından kullanılmaya başlanmıştır. Sinemanın doğuşundan günümüze kadar uzanan bu yolculukta, renkler her zaman önemli bir anlatı unsuru olmuştur; hem dönemin atmosferini hem de karakterlerin içsel dünyalarını yansıtmanın yanı sıra, yönetmenlerin sanatsal vizyonlarını ifade

edebilmek için güçlü bir araç olarak kullanılmıştır. Renklerin sinemadaki bu evrimi, sadece teknik bir ilerleme değil, aynı zamanda sinemanın duygusal ve sembolik derinliğini ortaya koyan, izleyiciyle daha güçlü bir bağ kurmaya yarayan bir ifade biçimi haline gelmiştir.

1.4.1. Renklerin Sahne ve Karakter Anlatımındaki Etkisi

Sinemada renk kullanımı, yalnızca görsel bir estetik unsur olmanın ötesinde, karakterlerin duygusal derinliklerini, içsel çatışmalarını ve anlatının temasını yansıtmak için güçlü bir araçtır. Bu kapsamda sinemanın ortaya çıktığı ilk andan itibaren renkler ile yakın ilişkisi olduğunu söyleyebiliriz. Renkler pek çok film de anlatının önemli bir parçası olarak kullanılır. Sinema, renkleri hem görsel hem de sembolik bir dil olarak kullanır; bu sayede duygusal ve psikolojik etkiler yaratır. Renklerin sinemadaki rolü, filmlerin anlatım gücünü artıran önemli bir unsurdur. Renkler, seyirciye bir karakterin duygusal durumunu veya filmin genel atmosferini göstermek için stratejik olarak yerleştirilir. Örneğin, *The Cinema Or The Imaginary Man* (Morin, 2005) filminde "*Renkler, filmlerde gizli anlamlar taşıyan birer sembol olarak kullanılabilir.*" (Morin, 2005) şeklinde belirtmektedir. Bu anlamda, yönetmenler, renkleri karakterlerin ruh halini vurgulamak veya dramatik etkiyi arttırmak amacıyla kullanabilir. Renklerin sinemadaki karakterler üzerindeki etkisi, sinematografik dilin önemli bir bileşenidir. Yönetmenler, renkleri sadece görsel bir estetik aracı olarak değil, aynı zamanda karakterin içsel dünyasını, psikolojik durumunu veya filmdeki temalarını vurgulamak için kullanırlar.

Örneğin, Wes Anderson'ın renk paletini nasıl kullandığını ele alalım. Anderson, *The Grand Budapest Hotel* (Wes Anderson, 2014) ve *Moonrise Kingdom* (Wes Anderson, 2012) gibi filmlerinde, renklerin karakterlerin ruh halini ve ilişkilerini yansıtmaya biçimini titizlikle seçmiştir. Martin Scorsese de renklerin karakterlerin kimliklerini vurguladığını belirterek, *Goodfellas* (Scorsese, 1990) filminde kırmızı renginin, şiddetle olan ilişkiyi simgelediğini ifade etmiştir. *Ran* (Kurosawa, 1985) ve *Seven Samurai* (Kurosawa, 1954) gibi filmlerde, Akira Kurosawa'nın kırmızı ve mavi tonları karakterlerin içsel çatışmalarını gösteren güçlü semboller haline gelmiştir. Bu bağlamda, renklerin kullanımı sinemada sadece görsel bir tercihten öte, derin bir anlam katmanı yaratır ve karakterlerin duygusal evrimlerine ayna tutar.

Renkler ve karakterlerin ilişkisi senaryo yazım aşamasından başlar. Örnek olarak *Reservoir Dogs* (Tarantino, 1992) filmindeki karakterler, renklerle özdeşleşerek kişiliklerini ve içsel çatışmalarını daha belirgin hale getirecek şekilde tasarlanmıştır. Örneğin, Mr. Pink (Steve Buscemi), şüpheli ve soğukkanlı bir karakter olarak pembe renkle ilişkilendirilirken, Mr. White (Harvey Keitel), daha deneyimli ve duygusal bir figür olarak mavi tonlarıyla özdeşleşir. Diğer taraftan, Mr. Blonde (Michael Madsen), kanlı ve şiddet dolu bir karakter olarak sarı rengi simgeler. Bu renk seçimleri, karakterlerin davranışlarını, geçmişlerini ve psikolojik hallerini anlatmada önemli bir araç olarak kullanılmıştır. Buradan yola çıkarak şunu ifade edebiliriz ki; renklerin ve karakterlerin sinemada kullanımı, görsel anlatım ve duygusal etkileşimi derinleştirerek, izleyicinin hikayeye olan bağını güçlendiren önemli bir gelişim ağı oluşturmuştur. Sinemada renk kullanımı, sadece görsel zenginliği artırmakla kalmaz, aynı zamanda filmin tematik derinliğine katkıda bulunur. Işık ve renk, birbirini tamamlayan iki temel öge olarak sinemada karakterlerin içsel dünyalarını ve filmdeki önemli dönüşüm anlarını hissettirebilir.

1.4.2. Renkler ile Sinemada Duygusal Temaların Uyumu

Renklerin duygusal temalarla uyumu, sadece karakterlerin içsel dünyalarını yansıtmakla kalmaz, aynı zamanda anlatının tüm yapısına entegre olur. Sinemada renkler, karakterlerin duygusal ve psikolojik dönüşümlerini belirleyen güçlü bir anlatı unsuru olarak işlev görür. Bir filmde kullanılan renkler sadece sahnenin atmosferini yaratmakla kalmaz; aynı zamanda karakterlerin içsel dünyalarını, duygusal evrimlerini ve anlatının genel yapısını şekillendirir.

Renkler, sinemada izleyicinin duygusal deneyimini derinden etkileyen önemli bir araçtır. Her renk, belirli bir duygu ya da atmosfer yaratmak için kullanılır; kırmızı, tutku ve tehlikeyi, mavi ise huzur ve melankoliyi çağrıştırabilir. Yönetmenler, bu renkleri karakterlerin ruh halini, hikayenin temposunu veya bir sahnenin duygusal tonunu güçlendirmek için dikkatle seçerler. İzleyiciler, renklerle kurdukları bilinçli ya da bilinçsiz bağ sayesinde, karakterlerin içsel dünyalarını daha derinlemesine hisseder ve filme olan duygusal bağlarını pekiştirirler. Sinemada duygusal temalar, kullanılan renklerle doğrudan bir ilişki içindedir. Yönetmenler, renkleri karakterlerin ruh halini,

atmosferi ve temayı izleyiciye iletme amacıyla kullanır. Yönetmenler, renk paletlerini ve tonlarını seçerek izleyicinin karakterler ve atmosferle daha derin bir duygusal bağ kurmasını sağlar. *"Renk, sinemada görsel tasarımın en önemli öğelerinden biridir. Sadece duygu ve atmosfer yaratmakla kalmaz, aynı zamanda karakterleri ve anlatı yapısını tanımlamaya da yardımcı olur."* (Bordwell & Thompson, 2017)

Sinema dilinde renklerin sadece estetik bir unsur olmanın ötesinde, anlam yaratma ve duygusal atmosfer oluşturma işlevi taşıdığını söyleyebiliriz. Bu bağlamda, renklerin, karakter gelişimlerini simgeleme, anlatının görsel anlam katmanlarını güçlendirme gibi çok boyutlu işlevleri vardır. Renkler, sinemada sadece atmosfer oluşturmakla kalmayıp, aynı zamanda karakterlerin duygusal durumlarını, ilişkilerini ve filmdeki genel tematik yapıyı vurgulayan bir araç olarak işlev görür. Bu anlamda renkler, bir anlatı aracına dönüşür ve sinemanın görsel dilinin önemli bir parçası olarak, izleyicinin filmle kurduğu duygusal bağın derinleşmesini sağlar.

1.5. Kaleydoskop

Kaleydoskop, görsel olarak sonsuz bir renk ve şekil yansıması sunan, içinde aynalar ve simetrik düzenekler barındıran bir cihazdır. Renklerin birbirleriyle etkileşimi, kaleydoskopun temel özelliklerinden biridir. Her bir renk, ayna yüzeylerinden yansıyarak bambaşka tonlarda ve desenlerde karşımıza çıkar, bu da görsel bir armoni ve zıtlıklar dünyası yaratır. Kaleydoskopun içerisindeki ışık ve renk oyunları, izleyiciye adeta bir renk yolculuğu sunar. Her bakışta farklı bir renk paleti, farklı bir düzen ortaya çıkar; bazen canlı ve parlak, bazen ise yumuşak ve pastel tonlarda. Bu sayede kaleydoskop, renklerin ve ışığın büyüleyici etkisini simetrik bir yapıda izleyiciye sunarak, renklerin anlamını ve potansiyelini keşfetmemize olanak tanır. Bu bağlamda, kaleydoskop görsel ve simetrik yapısı, bir filmin estetik yönlerini, karakterlerin çok yönlü doğasını ve anlatıdaki dönüşümleri yansıtmak için bir araç olarak kullanılabilir. Örneğin *"Kaleydoskop, renkli camlar ve aynalar ile yapılan, bakıldıkça desenlerin sürekli değiştiği optik cihazdır."* (Cresswell, 2009). cümlesinden de bunu açıklamaktadır. Kaleydoskop ile sinema arasındaki ilişki, görsel dünyanın dönüşümüne dair bir benzerlik taşır. Bir kaleydoskopa bakarken her hareketle

şekillerin, renklerin ve desenlerin farklı bir düzen oluşturduğunu görürüz. Sinema da benzer şekilde, her sahnede bir şeyin değişmesiyle yeni bir anlatı doğurur. Kaleydoskop, bize sabit olmayan bir görüntü sunar; tıpkı sinema gibi, sürekli hareket ve değişim içinde olan bir deneyimdir. Her iki araç da izleyiciyi, bir bütünün parçası haline getirmek için görsel etkileşime davet eder.

Kaleydoskopun her döngüsü, küçük bir evrenin yeniden şekillenmesidir, sinema ise her sahnesinde yaşamın farklı hallerini birleştirir ve yeniden yorumlar. Kaleydoskop bir görsel deneyim sunarken, sinema bu deneyimi bir hikaye ile şekillendirir. Her iki dünyada da en güçlü yön, sabırsızca değişen ve büyüyen imgelerin, izleyicinin hayal gücünü uyandırma gücüdür.

Kaleydoskopun renkli camlarıyla sinemanın ışık ve gölge oyunları arasında kurulan bu bağ, her iki sanat formunun da gerçekte, izleyenin içsel dünyasını keşfetmesine yardımcı olmasında birleşir.

Bir kaleydoskop "*bir tüp döndürüldüğünde simetrik bir desen üreten yansıma serisi*" (Brewster, 1858, s. 15) olarak tanımlanır. Buradan yola çıkarak Kaleydoskop ile sinema arasındaki ilişki, görsel anlatım ve simetrik yapı üzerine kuruludur.

Kaleydoskop tanımının sinemada ele alınış biçimini şu şekilde tanımlayabiliriz: Kaleydoskop bir alet olarak çoklu aynalar ve renkli cam parçalarının yansımasıyla sürekli değişen desenler oluşturur, bu da görsel zenginlik ve dinamik bir yapı sağlar. Bu aletin önünde genellikle yarı geçirgen farklı renlerde jelatinimsi formda bir maddeden yapılan geometrik figürlerin olduğu objektif kısmı yer alır. Tabakaların hemen ardında küçük parçacıklar yer alır ve bu parçalar delikten bakıldığında renklerin farklı formlara bürünmesini sağlayan taş, boncuk benzeri olabilir veya kaleydoskopta hiç yer almayabilir bu kaleydoskopu tasarlayana bağlıdır. Bu tabakanın ardında çoğunlukla ayna benzeri bir katman bulunur. Bu da onu simetrik renklerin yansımasını oluşturan bir alete çevirir. Oysaki sinema için kaleydoskop bir aletten daha fazlasını içerir. Filmdeki her sahne, renk, ışık, kamera açıları ve kompozisyon gibi öğelerle bir araya gelir, izleyiciye farklı duygusal ve anlamlı bir deneyim sunar.

Kaleydoskopun içindeki her değişim gibi, sinemada da her sahne, anlatının farklı bir yönünü veya evresini sunarak izleyicinin algısını yönlendirir. Her iki araç da görsel simetriyi ve dinamik yapıları kullanarak, izleyicinin dikkatini çeker ve görsel

estetik oluşturur. Bu nedenle, kaleydoskopun görsel dilinin sinema ile benzerlikler taşıması mümkündür; her ikisi de karmaşık yapılar ve hareketli imgeler aracılığıyla anlam yaratma ve izleyiciye etki etme amacını taşır.

1.6. Kaleydoskop Filminin Ortaya Çıkışı

Kaleydoskop filmi, renklerin ve karakter gelişimi ve anlatısal derinlik üzerindeki etkilerini keşfetmek amacıyla ortaya çıkmıştır. Filmde sıcak ve soğuk renk paletleri, karakterlerin içsel dünyalarını ve dönüşüm süreçlerini görsel olarak ifade etmektedir. Özellikle filmdeki karakterlerin gelişim öyküleri anlatılırken; zıtlıkları bir uyum içinde yansıtabilen bir alet olan kaleydoskop filmin önemli bir unsuru olarak tercih edilmiştir.

1.7. Renklerin Kaleydoskop Filminde Ele Alınış Biçimi

Sinema, renk paletlerinin kullanımını, duygusal temaların güçlendirilmesi ve karakter gelişiminin görsel olarak vurgulanması amacıyla etkili bir şekilde kullanır. Soğuk renkler, genellikle melankoli, yalnızlık ve içe dönüklük temalarını yansıtır.

Mavi, gri ve yeşil tonları, izleyiciye karakterlerin içsel boşluklarını ve duygusal durgunluklarını hissettiren güçlü araçlardır. Bu tür renkler, görsel anlatımda yalnızlık hissini izleyiciye doğrudan iletir.

Sıcak renkler ise kırmızı, turuncu ve sarı gibi tonları içerir ve genellikle tutku, enerji veya tehlike gibi duyguları çağırıştırır. Bu renkler, filmin atmosferini daha canlı ve dinamik hale getirirken, karakterlerin içsel çatışmalarını ve duygusal yoğunluklarını güçlendirir.

Soğuk ve sıcak renklerin kullanımı, filmlerde duygusal yapıyı şekillendirir. Renklerin psikolojik ve anlatısal anlamları, yönetmenlerin yaratıcı süreçlerinde önemli bir yer tutar ve filmdeki duygusal tonun izleyiciye doğru bir şekilde iletilmesini sağlar.

Kaleydoskop filminde renk paletleri, karakterlerin içsel dünyalarını ve duygusal dönüşümlerini yansıtmak için bir anlatı aracı olarak kullanılmıştır. Filmdeki ana karakterler, soğuk, sıcak renk gruplarıyla temsil edilmiştir ve bu renk paletleri,

onların psikolojik hallerini ve tematik gelişimlerini simgeler. *"Sıcak renkler genellikle izleyicide enerjik ve hareketli bir duygu yaratırken, soğuk renkler sakinlik, dinginlik ve içsel bir huzur hissi uyandırır."* (Itten, 1961, The Art of Color) şeklindeki Johannes Itten'in cümlesinden yola çıkarak filmdeki karakterler tasarlanmıştır.

Ateş adlı karakter Kaleydoskop filminde, sıcak renklerle, özellikle kırmızı, turuncu ve sarı tonlarıyla temsil edilir. Bu karakter, tutkulu, enerjik ve yaşam doludur. Sıcak renkler, onun heyecanlı, neşeli ve hayatla barışık ruh halini yansıtmaktadır. Bu renkler, karakterin içsel alevini ve dış dünyaya karşı açık, samimi yaklaşımını simgeler. Filmde, karakterler arasındaki zıtlıklar bu renk kullanımları aracılığıyla görsel olarak vurgulanır.

2. FİLM YAPIMI VE SONRASINDAKİ SÜRECİ

Kaleydoskop filminin yapım süreci, bir film projesinin tüm yaratıcı ve teknik adımlarını kapsayan detaylı ve çok aşamalı bir yolculuk olarak başlamıştır. Bu kapsamda filmin renkler üzerinden ilerleyen ve renklerin karakterler ile temsil edildiği bir örgüye sahip olacağı netleştirildikten sonra, genel olarak film yapımı sürecine başlanmıştır.

2.1. Sinopsis

Film, Ateş ve Aysu adındaki iki karakterin içsel çatışmalarını ve birbirleriyle olan uyumsuzluklarını keşfettikleri bir yolculuğu anlatmaktadır. Ateş, yüksek enerjisi ve tutkusuyla hayatı hızlı bir tempoda yaşar; her anı dolu dolu geçirmeye çalışmaktadır. Bu enerji, çevresine sürekli bir hareketlilik ve yoğunluk hissi vermektedir. Aysu ise tam tersine, soğuk, mesafeli ve içsel dünyasında büyük bir boşluk hissiyle var olan bir karakterdir. Onun için dünya daha soğuk, uzak ve ulaşılması zor bir yer gibidir.

Bu iki karakter arasındaki farklar, onların renk paletlerinde de kendini göstermektedir: Ateş'in renkleri sıcak tonlar, özellikle kırmızı ve turuncu, onun tutkulu ve enerjik doğasını yansıtırken, Aysu'nun renkleri soğuk tonlarda, mavi ve gri ile çevrilidir, onun içsel yalnızlığını ve dış dünyadan kopukluğunu anlatmaktadır.

Bir psikoloğun odasında bir araya gelen Ateş ve Aysu, terapiler aracılığıyla birbirleriyle olan uyumsuzlukları çözmeye çalışmaktadır. Başlangıçta bu süreç oldukça zordur, çünkü her biri, diğerinin dünya görüşünü ve yaşam tarzını anlamakta zorlanmaktadır. Ancak zamanla, renklerinin birbirlerini tamamlayan zıtlıklar olduğunu fark ederler.

Ateş'in sıcak renkleri Aysu'nun soğuk renkleriyle denge bulur; Aysu'nun mesafeli duruşu, Ateş'in aşırı enerjisini dengeler. Terapiler, onlara kendi içsel eksikliklerini anlamalarına ve birbirlerinin farkında olmadıkları güçlü yönlerini görmelerine yardımcı olmaktadır. Ateş, Aysu'nun derin içsel dünyasındaki sessiz gücü keşfederken, Aysu da Ateş'in neşesinin ve tutkularının nasıl ilham verebileceğini anlar.

Film, zıtlıkların bir araya gelerek bir denge yaratabileceğini ve her bireyin, başkalarının farklılıklarında bir tamamlanma bulabileceğini göstermektedir. Bu süreçte, Ateş ve Aysu, birbirlerinin dünyasına adım atarken kendi içsel yolculuklarını da keşfetmektedirler.

Her birinin karakterin renkleri, onların kişiliklerini anlatan birer simgeye dönüşür. Ateş'in sıcak renkleri ona hayatın tutkularını ve enerjisini, Aysu'nun soğuk renkleri ise içsel yalnızlık ve mesafeyi simgelemektedir. Ancak asıl dönüşüm, birbirlerinin renklerine karışmaya başladıkça ve birbirlerinin dünyalarına daha yaklaştıkça gerçekleşir. Dönüşüm sürecinde, doğanın toprak tonlarına doğru ilerlediklerinde, karakterler gerçek özlerine dönerler.

Tıpkı renklerin uyum içinde birleşmesi gibi, onların içsel çatışmaları psikolog ile konuşmalarıyla çözülür. Bu süreç, izleyiciye hayatın yalnızca dar bir perspektiften değil, geniş bir yelpazede anlam kazandığını ve tüm renklerin birleşerek eşsiz bir güzellik oluşturduğunu göstermektedir.

Filmin temel mesajı, insanın hayata dar bir perspektiften bakmaktansa, geniş bir açıyı kabul ettiğinde gerçek anlamı bulacağıdır. Ateş ve Aysu'nun hikayesi, doğadaki tüm renklerin birbiriyle uyum içinde bir arada var olabileceğini ve birbirini tamamladığını vurgulamaktadır.

2.2. Tretman

Ateş, otuzlu yaşlarının başlarında bir erkektir. Evinde oturmaktadır. Ateş'in evinde oturmuş olduğu alan, özellikle odasının içinde, kırmızı tonlarında daha sıcak renk tonlarının hakim olduğu renklerdeki eşyalarla ve ışıklarla donatılmıştır. Koltuğunun hemen yanında turuncu renkte bir battaniye durmaktadır. Evin duvarları turuncu tonlarında sıcak renk ahşap tablolar ve ayna ile dekore edilmiştir. Ateş, kırmızı renkten yapılmış telefon kılıfını ve kırmızı renk tonlarındaki bilgisayarını oda içerisinde konumlandırmıştır. Odada heykeller kullanılmıştır. Kırmızı ışığın yansıdığı dekorların üst tarafında televizyon yer almaktadır. Odanın büyük çoğunluğu aynalar ile kaplanmış durumdadır. Ateş kitap okumaktadır. Ateş, telefonunu masadan alıp ekranına bakar ve Ateş titremeye başlar. Televizyonda bir yangın görüntüsü vardır. Tam bu anda hızla ayağa kalkar. Telefon ile Aysu'yu arar. Aysu, Ateş'in sevgilisidir.

Aysu'nun kardeşi Cenk'in yangında olduğu haberini alan Ateş, Aysu'yu arar. Aysu yirmili yaşlarının sonunda bir kızdır. Ateş titreyerek telefonda konuşurken Aysu tepsi vermez. Ateş psikolog ofisinde psikoloğa bakmaktadır. Psikolog elli yaşlarındadır. Ateş ile konuştuklarında Ateş geçmişteki anılarını hatırlar. Aysu, kafeye gelir. Aysu'nun üzerinde soğuk renklerde kıyafet ve mor renkte çanta vardır. Aysu ve Ateş karşılıklı oturmakta ve soda içmektedirler. Aysu genel olarak sabit ve durgun iken Ateş sürekli titremektedir. Oldukça heyecanlı ve tedirgin bir ifade ile Aysu ile konuşmaktadır.

Ateş, psikoloğa Aysu ile ilk tanışmalarını anlattıktan sonra Cenk ile başından geçen bir olaya ilişkin konuşur. Cenk, Aysu'nun kardeşidir, Ateş'in ise yakın arkadaşıdır. Ateş'in telefonu çalar ve Cenk ile konuşmaktadır. O sırada telefonda bir kaza sesi duyulur. Ateş, Cenk'in tepkisizliğini psikoloğa anlatır. Ateş Aysu'ya kaleydoskopu uzatır ve psikoloğun ona, ilişkilerindeki sorunu çözebilmek adına hayata bu kaleydoskoptan bakmaları gerektiğini söylediğini anlatır. Bunun zerine Aysu kaleydoskopu incelemeye başlar.

Ateş ve Aysu sahilde yürüyerek bir araya gelirler. Yavaşça yürürken el ele tutuşurlar, üzerlerinde açık toprak renk tonlarında kıyafetler vardır. Birbirlerine bakarlar, göz göze gelirler. Yavaşça bir banka otururlar ve birlikte kaleydoskopa bakarlar ve gülümserler.

2.3. Senaryo

KALEYDOSKOP

Nilgün Kalkan

2025

Beykent Üniversitesi

İÇ. ATEŞ'İN EVİ - GÜN

ATEŞ otuzlu yaşlarında bir erkektir. Ateş odada tek başına oturmuştur. Ateş'in evindeki yaşam alanı, özellikle odasında, kırmızı ve sıcak renk tonlarının baskın olduğu bir atmosferle şekillendirilmiştir. Koltuğunun hemen yanında turuncu renkte bir battaniye yer almakta, odanın genel dekorasyonuna uyum sağlamaktadır. Evin duvarları, turuncu tonlarına sahip sıcak renklerdeki ahşap tablolar ve aynalarla süslenmiştir. Ateş'in kırmızı bir telefon kılıfı vardır. Ayrıca, odada heykeller de yer alır Kırmızı ışıkların yansıdığı dekoratif öğelerin hemen üzerinde ise televizyon, odanın diğer önemli bileşenlerinden biri olarak konumlandırılmıştır. Ateş kitap okumaktadır. Odada kırmızı tonlarında eşyalar ve ışık vardır. Ateş müzik dinlemektedir. Koltuğunun yanında turuncu renkli bir battaniye durmaktadır. Ateş'in telefonu ve bilgisayarını kırmızı renklidir. Telefonunu masadan alır ve ekrana bakar gülümser. Bilgisayarını açar. Bilgisayar ekranında mimarlıkla ilgili çizimler vardır. Ateş, televizyona bakmaktadır. Televizyondan maç sesi gelmektedir. Ateş'in telefonu çalar. Ateş heyecanla ayağa kalkar. Montunu alır ve evden çıkar.

DIŞ. SAHİL - GÜN

Ateş sahilde ağaçların arasında yürümektedir.

İÇ. PSİKOLOG OFİSİ - GÜN

Ateş psikolog ofisindedir. Duvarlar siyahtır.

ATEŞ

Renkler nasıl oluyor da böyle uyumlu dans edebiliyorlar?

Bizim dansımız daha sıcak olmalıydı ama öyle değildi.

İÇ. PSİKOLOG OFİSİ - GÜN

Ateş psikolog ofisinde psikoloğa bakmaktadır. Duvarlar siyahtır.

ATEŞ

Her şey gittikçe soğuklaşıyordu.

Bir rüzgar gibi savuruyordu bizi.

İÇ. KAFE - GÜN (FLAHBACK)

Aysu ve Ateş oturmaktadır. Kahve içmektedirler. Ateş, Aysu'ya bakmakta ve titremektedir.

DIŞ. KAFE - GÜN (FLASHBACK)

Ateş titreyerek beklemekte ve saatine bakmaktadır. AYSU yirmili yaşlarında kafeden içeri girer. Üzerinde yeşil bir bluz ve elinde mor çanta vardır. Aysu yüzünde ifade olmadan oturmaktadır.

AYSU

Merhaba, Aysu ben.

DIŞ. KAFE – GÜN (FLASHBACK)

Ateş evde oturmaktadır. Cenk ise dışarıda cafe alanındadır. Cenk cafe alanında soğuk renk tonlarının hakim olduğu bir duvarın önünde ayakta beklemektedir. Cenk telefonu elini alır.

ATEŞ

(telefona
bağırarak) Cenk
nerdesin?

O sırada telefondan bir kaza sesi duyulur.

ATEŞ

(nefes nefese)
O ses neydi öyle? Bir şey oldu mu
sana Cenk? Söylesene?

ATEŞ

(telefona
bağırarak) Cenk yanında
kaza oldu noldu
nerdesin? Bir şey oldu
mu söylesene?

İÇ. KAFE – GÜN (FLASHBACK)

Cenk'in üzerinde soğuk tonlarda kıyafetler vardır. Cenk telefona doğru alçak ve sakin bir ses tonu ile konuşmaktadır. Kazanın olduğu yöne doğru hafifçe bakar.

ATEŞ

O kaza
olduğunda nasıl bu
kadar sakin
olabildin Cenk.

İÇ. ATEŞ'İN EVİ - GÜN (FLASHBACK)

Ateş üzerinde sıcak renk tonlarında bir kıyafet ile oturmakta ve tv izlemektedir. Televizyon ekranında yangın haberleri dönmektedir. Ekranın ışığı, odada yansımaktadır., Ateş titreyerek ayağa kalkar ve gözlüğü çıkarır.Eline telefonu alır ve Aysu'yu arar.

ATEŞ

(telefonda,bağırarak)

Nasıl bir yangın bu. Nasıl bir kaza...Nasıl... Nasıl sönecek o alev? Aysu yüzlerce kişi ölmüş. Cenk'te ordaymış.

AYSU

Biliyorum. Babam aradı biraz önce.

ATEŞ

Aysu kardeşin yangının içindeymiş nasıl bu kadar sakin olabilirsin. Ya bir şey olduysa? Nasıl sönecek o yangın?

İÇ. ATEŞ'İN EVİ - GÜN (FLASHBACK)

Ateş, evin içerisinde titreyerek gezinmektedir.

İÇ. PSİKOLOG ODASI - GÜN

Odanın duvarları siyaha yakın koyu bir renktedir. PSİKOLOG elli yaşlarında beyaz saçlı bir adamdır. Psikolog masasında duran kağıtları karıştırır. Masanın üzerinde farklı renklerde karton kağıtlar ve yangın resimleri vardır. Psikolog masasının üstünde kaleydoskop durmaktadır. Ateş psikoloğun karşısında oturmaktadır.

PSİKOLOG

Alevlerin birden farklı renkte
görünebileceğini hiç düşündün mü?
Aysu da Cenk de yangın ve kaza
olduğunda oradaydılar ama senin
beklediğin gibi tepki vermediler
değil mi?

ATEŞ

Evet oradaydılar.

İÇ.ATEŞ'İN EVİ - GÜN

Ateş eve gelir ve üstünü çıkarır. Ateş'in mutfağı sıcak renk tonlarında aydınlatılmıştır. Mutfaktan müzik sesi gelmektedir.

İÇ.PSİKOLOĞUN OFİSİ - GÜN

Ateş psikolog masasının karşısında oturmaktadır. Psikolog, gözlüğünün üstünden bakarak konuşmaya başlar.

PSİKOLOG

(Dış Ses)

Bazen en iyi çözüm aynı

atmosferde hayatın farklı
tonlarını görebilmek.

Ateş ve psikolog ofisinde birbirlerine bakarlar.

ATEŞ

(sessizce)

Evet, haklısınız belki de...

Psikolog ve Ateş karakter bir süre sessiz kalır.

PSİKOLOG

Birbirinize baktığınızda, ne
kadar farklı olduğunuzu
görüyorsunuz. Ama farkında
olmadığınız şey, o farklı
tonlarla aslında birbirinizi
tamamladığınız.

Bütün renkler bir arada olduğu kaleydoskop görüntüsü
ekranı kaplar. Psikolog kaleydoskopu Ateş'e verir.

İÇ.ATEŞ'İN EV - GECE

Ateş kaleydoskopu eline almış ve incelemektedir. Yatak
odasında uyamadan önce etrafa kaleydoskop ile bakar.

İÇ.KAFE - GÜN

Aysu ve Ateş kafede oturmaktadırlar. Aysu'nun üzerinde
mavi, Ateş'in üzerin nötr tonlarda kıyafetler vardır.

AYSU

Ateş, bu ne?

ATEŞ

Hayata bununla beraber bakmamız gerekiyormuş.

Aysu kaleydoskopu inceler.

DIŞ.SAHİL - GÜN

Ağaçlar, gökyüzü, toprak görüntüsü ekranı gelir. Ateş ve Aysu, yavaşça sahilde yürümektedirler ve el ele tutuşmaktadırlar. Üzerlerinde açık nötr tonlarda kıyafetler vardır. Birbirlerine bakarlar ve yürümeye devam ederler. Bir banka otururlar ve gülerek kaleydoskopa bakarlar.

2.4. Çekim Senaryosu ve Filmin Yapım Aşamalarının Detayları

Tablo 1. Çekim Senaryosu

Sahne	Mekan	Zaman	Aksiyon / Diyalog	Görsel Öğeler	Ses Öğeleri	Kamera Hareketi
1	Ateş'in Evi	Gün	Ateş kitap okur ve müzik dinler.	Kırmızı ve turuncu tonlar, objeler.	Hafif müzik, maç sesi.	Sabit Plan, Zoom-in
2	Ateş'in Evi	Gün	Ateş, telefonu alır ve gülümser. Bilgisayarını açar.	Kırmızı telefon ve bilgisayar ekranı.	Bilgisayar ve telefon sesi.	Close-up: Telefona ve bilgisayara odaklanır.
3	Ateş'in Evi	Gün	Telefon çalar, Ateş montunu alır ve çıkar.	Telefon, hareketli objeler.	Telefon çalma, hızlı kalp sesi.	Track-in: Hızlıca ayağa kalkarken takip eder.
4	Dış. Sahil	Gün	Ateş sahilde yürür.	Doğal manzara, deniz, ağaçlar.	Rüzgar ve dalga sesi.	Wide shot: Sahilin tamamı gösterilir.
5	Psikolog Ofisi	Gün	Ateş, psikologun ofisindedir.	Siyah duvarlar, yangın resimleri.	Kağıt karıştırma sesi.	Sabit Plan, Zoom-out
6	Psikolog Ofisi	Gün	Ateş: "Renkler nasıl uyumlu dans edebiliyor?"	Psikolog ve Ateş'in yüz ifadeleri.	Sessiz ortam, düşünme sesleri.	Close-up: Ateş'in yüzüne odaklanılır.
7	Psikolog Ofisi	Gün	Ateş: "Bizim dansımız sıcak olmalıydı."	Renkler, zıt tonlar.	Hafif gerilim müziği.	Tilt-down:
8	Psikolog Ofisi	Gün	Ateş: "Her şey soğuk"	Siyah duvarlar.	Rüzgar	Zoom-in:
9	Café (Flashback)	Gün	Aysu ve Ateş kahve içerken Ateş titrer.	Kahve bardakları, sıcak ortam.	Düşük konuşma sesleri.	Medium shot.

10	Dış. Café (Flashback)	Gün	Aysu gelir, Ateş saatine bakar.	Soğuk tonlar, kasvetli dış mekan.	Arka planda dış sesler.	Wide shot: Aysu'nun girişi, çevreyi gösterir.
11	Dış. Café (Flashback)	Gün	Aysu: "Merhaba, Aysu ben."	Aysu ve Ateş'in yüzleri.	Hafif dış mekan sesleri.	Close-up: Aysu'nun yüzüne odaklanılır.
12	İç. Café (Flashback)	Gün	Ateş telefonla bağırır: "Cenk nerdesin?"	Cenk'in soğuk kıyafetleri.	Telefon sesi, bağırma sesleri.	Close-up: Telefonu ve Ateş'in yüzünü takip eder.
13	İç. Café (Flashback)	Gün	Ateş: "O ses neydi? Bir şey oldu mu?"	Telefon ekranı, soğuk duvarlar.	Kaza sesi, telefon sesi.	Pan: Telefon ekranını takip eder.
14	İç. Café (Flashback)	Gün	Ateş: "Cenk nerdesin?"	Cenk telefonu tutar.	Hafif kaza sesi, telefon sesi.	Zoom-in: Cenk'in soğuk yüzünü yavaşça gösterir.
15	İç. Ateş'in Evi	Gün	Ateş TV'yi izler, yangın haberleri vardır.	Yangın görüntüsü, kırmızı ışıklar.	Yangın sesi, televizyon sesi.	Close-up: Televizyon ekranına odaklanır.
16	İç. Ateş'in Evi	Gün	Ateş telefonda Aysu'yu arar.	TV'de yangın görüntüleri.	Yangın sesi	Zoom-in
17	İç. Ateş'in Evi	Gün	Ateş: "Aysu kardeşin yangının içindeymiş, nasıl sakın olabilirsin?"	Evin içi, kırmızı ışıklar.	Telefon konuşması, arka planda sakın sesler.	Track-in: Ateş'in odadaki hareketini takip eder.
18	Psikolog Ofisi	Gün	Psikolog: "Alevlerin farklı renkleri olabilir."	Kaleydoskop, yangın resimleri.	Psikolojik ton, hafif müzik.	Tilt-up: Kaleydoskopa yavaşça kayar.
19	Ateş'in Evi	Gün	Ateş eve gelir, üstünü çıkarır, mutfakta müzik çalar.	Mutfakta sıcak ışıklar.	Hafif müzik, evin iç sesleri.	Wide shot: Mutfak genel planı.

20	Psikolog Ofisi	Gün	Psikolog: "Hayatın farklı tonlarını görebilmek."	Kaleydoskop, renkli kartonlar.	Derin ses tonları.	Zoom-out: Duvarlara odaklanır.
21	Café	Gün	Aysu: "Ateş, bu ne?"	Aysu ve Ateş nötr tonlarda kıyafetler.	Konuşma, kahve kokusu.	Close-up: Kaleydoskopa odaklanır.
22	Sahil	Gün	Ateş ve Aysu sahilde yürür ve banka otururlar. Kaleydoskoptan bakarlar	Ağaçlar, gökyüzü, açık nötr kıyafetler.	Rüzgar sesi, ayak sesleri.	Wide shot: Sahilin tamamını, yürüyüşlerini takip eder.

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

2.4.1. Karakter Analizleri

Kaleydoskop filminde, başlangıçta renklerin sembolizmi ve karakterlerin içsel dünyalarını anlatan bir yapıyı kurmuşken, kurgu aşamasında senaryoda önemli bir değişiklik yapılmış ve bu değişiklik, filmin psikolojik derinliğini daha da artırmayı hedeflemiştir. Özellikle, Ateş ve Aysu karakterlerinin ilişkisi ve içsel yolculukları filmdeki temel odak noktalarından biri olmasına rağmen, kurgu sürecinde senaryoya eklenen bir detay, bu temanın çok daha güçlü bir şekilde vurgulanmasını sağlamıştır.

Başlangıçta, senaryoda renklerin ve sembollerin dramatik anlamları üzerine kurulu, görsel bir anlatım daha baskındı. Ateş ve Aysu'nun ilişkisi, dış dünyadaki renkler ve onların kişisel hikayeleriyle paralel olarak şekillendiriliyordu. Ancak, kurgu aşamasında bir değişiklik yaparak Ateş karakterinin, psikologla olan konuşmalarında flashback sahnelerinin kullanılması tercih edilmiştir. Bu değişiklik, hikayenin daha etkili ve derin bir şekilde izleyiciye ulaşmasını sağlamak amacıyla yapılmıştır.

Özellikle flashback sahnelerinin, Ateş'in geçmişindeki önemli anıları ve bu anıların onun şu anki psikolojik durumunu nasıl şekillendirdiğini görselleştirmesi, karakterin içsel çatışmalarının daha net bir şekilde anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu teknik, izleyicinin Ateş'in karakterine daha derin bir empatiyle yaklaşmasına ve onun renklerle olan bağının sadece dışsal bir algı değil, aynı zamanda bir içsel dönüşüm sürecinin sonucu olduğunu fark etmesine olanak tanımaktadır.

Senaryodaki bu değişiklik, sadece dramatik bir etkiden öte, karakterlerin psikolojik derinliğine katkı sağlamıştır. Ateş'in psikologla yaptığı bu görüşmeler, karakterin geçmişiyle yüzleşmesine ve o anların, onun kişisel gelişimini nasıl şekillendirdiğine dair önemli ipuçları verir. Böylece, renklerin sadece görsel bir araç değil, karakterlerin ruh hallerini ve psikolojik durumlarını anlatan sembolik bir dil haline gelmesi sağlanmıştır.

Filmin ilk versiyonlarında, Ateş ve Aysu'nun birlikte terapistle başvurması ve birlikte bir iyileşme sürecine girmeleri planlanmıştı. Bu senaryoda, Aysu'nun da Ateş gibi kendi içsel çatışmalarını çözmek üzere bir psikoterapi sürecine girmesi öngörülüyordu. Aysu'nun terapistteki varlığı, iki karakterin karşılıklı olarak birbirlerini iyileştirme çabalarını, birbirlerinin psikolojik yüklerini anlamalarını ve bu süreçte oluşan ilişkisel dinamizmi derinlemesine incelemeyi vaat ediyordu.

Aysu'nun terapistte yer alması, onun karakterinin de duygusal ve psikolojik dönüşümünü aktarmayı hedefliyordu. Ateş'in içsel yolculuğu ile paralel olarak, Aysu'nun da kendi geçmişi ve içsel çatışmalarına dair bir keşif yapması, filmin temasına uyumlu bir şekilde karakterlerin birbirlerini anlamalarını ve bu anlayışla ilişkilerindeki zorlukları aşmalarını tasarlıyordu.

Ateş'in yalnızca terapistte yer alacağı yeni kurgu, karakterin psikolojik çatışmalarını ve içsel dönüşümünü daha yoğun bir şekilde keşfetmek için bir fırsat sunar. Bu kurgu, Ateş'in yalnızca geçmişiyle değil, aynı zamanda kendisini ve çevresindeki insanlarla olan ilişkilerini sorgulayan bir sürece girmesini mümkün kılar.

Ateş'in yalnız terapisi, ona duygusal anlamda derinlemesine bir yalnızlık ve içsel keşif alanı yaratırken, filmin psikolojik yapısını da çok daha bireysel bir çerçeveye taşır.

Aysu karakteri ise filmde hâlâ önemli bir rol oynasa da, terapistte yer almak yerine Ateş'in yolculuğu üzerindeki etkisi daha farklı bir biçimde kurgulanmıştır. Aysu'nun filmdeki rolü, Ateş'in terapisiyle ve onun içsel dönüşümüyle ilişkili olarak daha çok dışsal bir tetikleyici, bir yansıma ya da gerilim kaynağı olarak şekillenir.

Aysu, Ateş'in yaşamındaki soğuk ve mesafeli figürlerden biridir ve bu değişim, onun karakterinin rolünü güçlendirir.

Aysu, Ateş'in içsel dünyasında var olan çatışmaların bir yansıması olarak işlev görürken, filmdeki temaların işlenmesinde kritik bir etken olur. Aysu'nun filmdeki pozisyonu ise, bu kararın etkisiyle daha bir dışsal figür haline gelir.

Ateş ve Aysu'nun ilişkisi, Kaleydoskop filminin merkezinde yer alan en önemli ve en derin temalardan biridir. Bu ilişki, sadece iki karakterin birbirleriyle olan etkileşimlerini değil, aynı zamanda onların içsel yolculuklarını, duygusal çatışmalarını ve psikolojik dönüşümlerini de şekillendirir. Ateş ve Aysu'nun ilişkisi, sıcaklık ve soğukluk, yakınlık ve mesafe, bağlantı ve yabancılaşma gibi zıtlıklar üzerinden gelişir. Bu dinamik, izleyicinin karakterlerin ruhsal durumlarını ve ilişkilerindeki karmaşıklığı anlamasını sağlar.

Ateş ve Aysu, karakter olarak birbirlerine zıt kutuplardadır. Ateş, duygusal, yoğun, sıcak ve içsel çatışmalarla boğuşan bir kişilik olarak öne çıkar. Onun içsel dünyasında bir kargaşa vardır; geçmişin ve mevcut ilişkilerin yarattığı derin duygusal yaralarla yüzleşmek zorundadır. Bu, onu sürekli bir içsel yolculuğa çıkaran bir durumdur. Ateş'in sıcaklığı, onun insanlara yaklaşma çabasıyla görünür. Ancak bu sıcaklık, bazen aşırıya kaçan bir yakınlık isteğiyle çelişir ve kendisini yalnızlıkla yüzleşmiş olarak bulur.

Aysu ise bunun tam tersine, soğuk, mesafeli ve duygusal anlamda uzak bir figürdür. Onun karakterinde, duygusal koruma, mesafe koyma ve bağımsızlık ön plandadır. Aysu, ilişkilerde duygusal savunma mekanizmaları geliştirmiştir. Bu durum, onun Ateş'e karşı bir tür duygusal mesafe koymasına yol açar. Aysu'nun soğukluğu, karakterinin içsel dünyasında yaşadığı travmalar, korkular ve hayal kırıklıklarıyla doğrudan ilişkilidir. O, başkalarına yaklaşmayı zorlaştıran bir koruyucu kabuk geliştirmiştir.

Ateş ve Aysu'nun ilişkisi, başlangıçta belirli bir çekim ve bağlantı arayışıyla başlar. Ateş, duygusal bir bağ kurmak, kendisini ifade etmek ve bir çözüm arayışına girmek isterken, Aysu bu bağa direnç gösterir ve duygusal mesafeyi korumaya çalışır. Bu fark, ilişkilerini karmaşık ve gerilimli hale getirir. Aysu kendisini dış dünyadan ve Ateş'ten uzak tutmaya çalışır. Bu gerilim, filmin dramatik yapısını şekillendirir ve izleyiciye, iki karakterin de içsel çatışmalarını, kaygılarını ve korkularını daha yakından gösterir.

Aysu'nun soğukluğu, Ateş'in duygusal yoğunluğunun daha da artmasına yol açar. Ateş, Aysu'yu kendi içsel boşluğunun ve kaygılarının bir yansıması olarak görmeye başlar. Bu, Ateş'in psikolojik yolculuğunda daha fazla yalnızlaşma ve kendini daha derinlemesine keşfetme isteği doğurur. Ancak Aysu'nun soğuk ve mesafeli tutumu, Ateş'in onu anlamaya çalışırken karşılaştığı bir engel gibi ortaya çıkar. Bu engel, Ateş'in içsel dünyasındaki çatışmaların daha da derinleşmesine neden olur. Ateş ve Aysu'nun ilişkisi, film boyunca hem birleşme hem de yabancılaşma temalarını işler. Başlangıçta birbirlerine yaklaşma çabası olsa da, zamanla mesafe koyma, birbirlerine soğuklaşma ve ilişkilerini sorgulama süreçleri devreye girer. Bu dinamik, filmin psikolojik ve duygusal yapısının temelini oluşturur.

Sonunda, Ateş'in yalnız terapisi, onun kişisel evrimini ve duygusal bağımsızlığını vurgular. Aysu ise, onun yolculuğundaki soğuk bir dış etken olarak kalır. İkisi arasındaki ilişki, bir anlamda Ateş'in içsel çatışmalarını ve psikolojik büyümesini simgeler.

Ateş ve Aysu'nun ilişkisi, zıtlıkların ve çatışmaların bir arada var olduğu, duygusal ve psikolojik açıdan son derece zengin bir yapıdır. Bu ilişki, izleyiciye sadece bir çiftin dinamiğini değil, aynı zamanda insan ruhunun karmaşıklığını ve dönüşümünü de gösterir.

Sıcak Karakter (Enerji ve Tutku): Bu karakter, genellikle kırmızı, turuncu ve sarı tonlarında giyinmiş ve kendini ifade eden bir kişilik sergiler. Enerjik, tutkulu ve hareketlidir. Sıcak renkler, onun içsel gücünü ve hayata dair dinamik bakış açısını simgeler. Psikolojik olarak, hayatına daha olumlu ve neşeli bir yaklaşım sergileyen bir birey olarak, renk paletinin sıcak tonlarla vurgulanan bu karakter, izleyiciye yaşamın enerjisini hatırlatır.

Soğuk Karakter (Yalnızlık ve İç Dönüklük): Mavi, gri ve yeşil tonlarında tasvir edilen soğuk karakter, yalnızlık, içe dönüklük ve boşluk duygularını yansıtır. Genellikle sessiz, içsel çatışmalarla mücadele eden bir kişilik sergiler. Soğuk renkler, onun içsel dünyasına, duygusal izolasyonuna ve dış dünyaya karşı mesafeli duruşuna işaret eder. Bu karakter, kişisel gelişimi ve değişimi sürecinde, sıcak karakterle olan etkileşimleriyle değişmeye başlar.

Psikolog Karakteri (Yüksek Bilgelik ve Denetim): Psikolog, filmin kilit karakterlerinden biridir ve nötr renk tonlarında giyinir Psikolog, film boyunca karakterlerin içsel dünyalarını keşfetmelerine yardımcı olan, gizemli bir figürdür.

Ateş ve Aysu'nun karakterleri üzerinden mitolojik analiz, bu karakterlerin sıcak ve soğuk doğalarını daha derin açıklarken, Yunan mitolojisinden ilham almaktadır. "*Hephaistos, ateşin ve tutkunun simgesi olarak yaratıcı ve enerjik bir figürdür.*" (Pomeroy, 1992) Filmde kullanılan karakterler buradan yola çıkılarak tasarlanmış ve adları bu doğrultuda oluşturulmuştur. Ateş karakteri enerjik bir figür olacak şekilde bu cümleden yola çıkarak isimlendirilmiştir.

Aysu'nun soğuk, mesafeli karakteri ise, Kuzey'in soğuk tanrıçası Skadi'yi isim olarak çağırır. Skadi, dağların ve karın tanrıçasıdır, duygusal soğukluk ve sert doğası ile, Aysu'nun duygusal mesafesini simgeler. Bu zıtlıklar, filmdeki iki karakterin içsel yolculuklarında birbirlerine nasıl yansıdığını ve dönüşüm sağladıklarını anlatan önemli bir tema oluşturur. Sıcak ve soğuk karakterlerin birleşimi, tıpkı mitolojideki bu figürlerin bir araya geldiğinde nasıl yeni bir denge ve anlam ortaya çıkardığı gibi, filmin ana mesajını destekler.

2.4.2. Filmde Kullanılan Mekanlar

Filmde kullanılan mekanlar, karakterlerin içsel yolculukları ve filmdeki psikolojik derinlik ile büyük bir uyum içindedir. Bu mekanlar, karakterlerin duygusal durumlarını, çatışmalarını ve gelişimlerini yansıtan simgesel anlamlar taşır.

1.Psikologun Ofisi: Psikologun ofisi, filmdeki en önemli mekanlardan biridir ve genel olarak siyah tonlarında bir atmosferle tasarlanmıştır. Bu renk seçimi, psikolog karakterinin bilinçli mesafesini, kontrolünü ve güçlü otoritesini simgeler. Ofisin karanlık ve soğuk atmosferi, izleyiciye bir distopya hissi yaratır. Aynı zamanda, ofisin bu kasvetli yapısı, karakterlerin kendi içsel boşlukları ve duygusal izolasyonlarını yansıtır.

2.Sıcak Karakterin Mekanı: Sıcak karakterin bulunduğu mekanlar, genellikle turuncu ve sarı tonlarında tasarlanmış, yaşam enerjisi ve pozitif bir atmosferi simgeler. Bu mekanlar, sıcak renk paletinin güçlendirdiği karakterin tutkulu ve neşeli kişiliğiyle örtüşür. İzleyicinin bu mekanlarda rahatlaması beklenir, çünkü bu alanlar duygusal bir

rahatlama ve dinamizm hissi yaratır. Ayrıca, mekanlardaki açık hava unsurları karakterin dışa dönük ve enerjik tavırlarını pekiştirir.

Bu mekanlar, karakterlerin psikolojik dönüşümünü ve içsel dünyalarını anlamada önemli bir rol oynar. Renk paletlerinin ve tasarımın stratejik kullanımı, filmdeki tema ve karakter gelişimiyle uyumlu bir şekilde izleyiciye duygusal bir etki yaratır.

Filmde kullanılan mekanlar karakterlerin iç dünyasını da yansıtacak şekilde tasarlanmıştır. Bu noktada karakterlerin içsel yolculukları ve birbirleriyle olan etkileşimleri üzerinden senaryo ilerlerken filmde kullanılan mekanlar özenle seçilmiştir. Psikoloğun odası özellikle siyah bir arka planda tutulmuş ve Ateş'in evi turuncu renk tonlarında tasarlanmıştır. Bu aslında karakterlerin özelliklerinin mekanlara yansımaları şeklinde düşünülebilir. Bu noktada karakterlerin genel olarak daha detaylı incelenmesi de mekan seçimlerini anlamaya yardımcı olacaktır.

Soğuk karakterin yolculuğu, dramatik yapı gereği, dönüşüm geçirecek şekilde tasarlanacak, sıcak karakter ve psikolog figürleriyle olan etkileşimleriyle bu gelişim desteklenecektir.

Soğuk Karakterin Tanıtımı: Soğuk karakterin yalnızlık ve içsel boşluğu, geniş çekimlerle izleyiciye aktarılır. Soğuk renk tonları ve yüksek açı, karakterin çevresinden uzaklaştığını gösterir. **Sıcak Karakterin Tanıtımı:** Sıcak karakterin enerjik ve pozitif yönleri, orta çekimler ve turuncu, sarı gibi sıcak renk tonlarıyla gösterilir. Bu karakterin doğrudan etkileşimi, yüz ifadeleriyle vurgulanır.

1.İlk Çatışma - Karakterler Arası Gerilim: Sıcak ve soğuk karakterler arasındaki ilk gerçek çatışma başlar. Bu sahnede karşılıklı çekimler kullanılarak karakterlerin dengede olduğunu ancak içsel çatışmalarının başladığı gösterilir.

2.Karmaşanın Artışı: Psikoloğun söylemleri sonrasında Ateş derin bir karmaşaya sahip ruh halindedir.

3.Doğaya Dönüş - Profesör Odasından Çıkış: Ateş, psikolog odasından çıktıktan sonra kaleydoskop baktıktan sonra nötr bir hale bürünür. Aynı şekilde Ateş ile kaleydoskopla bakan Aysu'da nötr bir ruh haline bürünür. Bu sahnede doğaya dönüş ve karakterlerin birbirleriyle uyumlu hale gelmesi simgelenir.

4.Filmin Son Sahnesi: Tüm renklerin birleştiği ve karakterlerin huzura kavuştuğu son sahne. Bu sahnede, karakterler arasındaki barışın ve birleşmenin simgeleri olarak nötr toprak tonları ve geniş çekimler kullanılır.

Bu sıralama, filmdeki tema ve karakter gelişimine uygun olarak kurgusal ve görsel bir anlatım oluşturulmasını sağlar. Sıcak karakter olan Ateş, zorluklarla karşılaşır ve bir mücadeleye girer. *"Arketipler, bilinçdışındaki evrensel imgeler olarak kabul edilir ve bu imgeler insanların kolektif hafızasında yer edinmiştir. Sinemada ise karakterler, bu arketiplerden ilham alarak duygusal ve psikolojik derinlik kazanır."* (Campbell, 2008, s. 45) Kaleydoskop filminde arketipler ve renk ilişkisi, karakterlerin içsel dünyalarını ve psikolojik durumlarını yansıtmak amacıyla kullanılmıştır. Renk paleti, karakterlerin duygusal hallerini simgeler; örneğin sıcak renkler heyecan veya tehlike duygularını, soğuk renkler ise yalnızlık ve yabancılaşmayı temsil eder. Arketipler ise karakterlerin genel tipolojilerini oluşturur ve izleyicinin hikayeye anlamlı bir bağ kurmasını sağlar. Böylece, renkler ve arketipler filmde, karakter gelişimi ve tematik derinliği destekleyen önemli araçlar olarak kullanılmıştır.

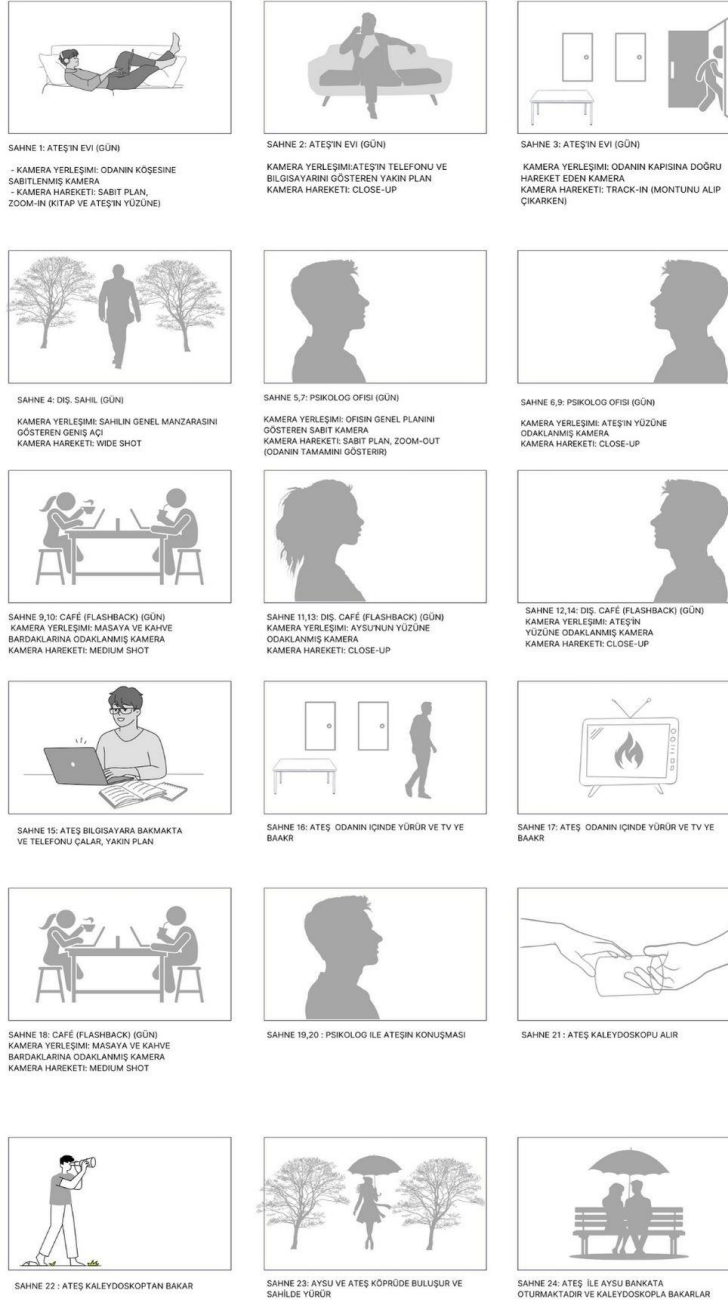
2.4.3. Kaleydoskop Filminde Kamera Kullanımı

Filmdeki iki karakterin dengede olduğu ve karşılıklı olduğu sahnelerde, göz hizası (eye-line) çekimi tercih edilmiştir. Bu çekim, karakterlerin birbirleriyle olan ilişkilerini dengeleyerek, izleyiciye güçlü bir bağlantı hissettirmeyi amaçlar. Göz hizası çekimleri, karakterlerin zihinsel ve duygusal durumlarının karşılıklı bir şekilde izleyiciye aktarılmasını sağlar. Özellikle bu tür sahnelerde, karakterlerin fiziksel ve duygusal denge içinde oldukları vurgulanır. Karmaşanın arttığı, hesaplaşmanın olağan hale geldiği psikolog odası sahnelerinde ise diagonal açıların kullanılması tercih edilmiştir. Diagonal açı, karakterlerin arasındaki gerilimi, çatışmayı ve hareketliliği yansıtarak, izleyiciye bir tür hareketlilik hissi verir. Bu açı, mekanın fiziksel yapısını da kullanarak izleyicinin dikkatini karakterlerin arasındaki zıtlık ve değişen ilişkiler üzerine odaklar. Bu tür açılar, aynı zamanda psikolojik yoğunluğu ve içsel çatışmaları yansıtmak için de etkili bir yöntemdir. Bu kamera açıları, filmin anlatısındaki duygusal tırmanışı ve karakterler arasındaki dönüşümü görsel olarak güçlendirir. Filmde önemli bir teknik de zoom kullanımıdır. Sıcak karakterin yoğun duygusal anlarında,

kameranın zoom yapması, onun içsel dünyasının derinliğini vurgular. Aynı zamanda, pan ve tilt hareketleri, karakterlerin mekanda yolculuk ederken karşılaştığı engelleri ve değişen atmosferi aktarır.

2.4.4. Storyboard

Film çekimlerinde storyboard bir çekim taslağı olarak kullanılmıştır. Filmde sıcak karakterin enerjik ve canlı tavırlarını anlatmak için ise yakın plan ve dinamik açılar kullanılmıştır. Bu açı, karakterin içsel dünyasındaki değişimleri ve duygusal yoğunluğu daha yakın bir şekilde aktarır. Ayrıca, sahnelerde sıklıkla hareketli kameralar tercih edilerek, enerjik bir tempo ve akış sağlanmıştır. Profesörün odasında ise dar açılar ve odaklanmış çekimler kullanılarak, karakterin gücünü ve gizemini vurgulayan bir atmosfer yaratılmıştır. Bu, profesörün kontrol edici ve mesafeli tavırlarını izleyiciye iletmek amacıyla seçilmiştir. Bu açılar storyboard üzerinde taslak olarak konumlandırılmıştır.

Görsel 1. Kaleydoskop Film Storyboard'u

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

2.4.5. Dekor ve Aksesuar Malzemeleri

Filmdeki en önemli dekor, karakterlerin içsel dünyalarını simgeleyen bir kaleydoskop prototipidir. Kaleydoskop, sürekli değişen geometrik yansımaları ve renkleri ile, karakterlerin içsel yolculuklarını ve dönüşümlerini sembolize eder. Mekan tasarımında, karakterlerin ruh hallerine ve hikayenin temalarına göre renk paletleri kullanılmıştır. Sıcak enerji karakterlerinin yer aldığı mekanlar, kırmızı, turuncu ve sarı gibi sıcak tonlarla tasarlanarak karakterlerin tutku ve canlılıklarını yansıtır. Soğuk karakterlerin mekanları ise mavi ve gri tonlarında dizayn edilmiştir, bu da yalnızlık, melankoli ve içe dönüklük gibi duygusal temaları pekiştirir. Profesörün odası ise siyah ve gri tonlarının hakim olduğu bir atmosferle oluşturulmuştur. Bu karanlık ortam, profesörün gizemli ve mesafeli kişiliğini simgelerken, aynı zamanda filmin ana temalarından biri olan kontrol ve bilinçli manipülasyon hissini güçlendirir. Mekan tasarımındaki bu renk tercihleri, hem karakterlerin gelişimiyle uyumlu hem de filmin psikolojik alt metinlerini derinleştirir.

Ateş ve Aysu karakterleri arasındaki zıtlık, sadece kişilikleriyle değil, aynı zamanda bulundukları mekânlarla da belirginleşir. Filmde, sıcak ve soğuk renklerin yaratmış olduğu görsel ayrımlar, karakterlerin karşılıklı çatışmalarını ve içsel yolculuklarını izleyiciye daha güçlü bir şekilde aktarır. Ateş'in kahve bardaklarıyla çevrili sıcak tonlarındaki dünyası, Aysu ve Cenk'in soğuk renklerle bezeli ortamları arasında bir gerilim yaratır. Bu görsel zıtlık, filmdeki ana temalarla paralellik gösterir: sıcaklık, tutku, yalnızlık, mesafe ve içsel çatışmalar.

Özellikle Ateş'in psikologla yaptığı seanslarda, odanın dekorasyonu da bu çatışmanın bir yansımasıdır. Ateş'in bulunduğu oda, sıcak kahve tonlarıyla donatılmışken, Aysu'nun ya da Cenk'in bulunduğu mekânlarda, daha soğuk ve nötr renkler kullanılır. Bu, karakterlerin içsel çatışmalarının fiziksel bir yansımasıdır. Ateş, bu ortamda yalnızca içsel bir keşfe çıkmakla kalmaz, aynı zamanda soğuk ve mesafeli dünya ile yüzleşmeye başlar.

Filmin kostüm tasarım süreci, karakterlerin duygusal ve psikolojik durumlarını görsel olarak yansıtmak amacıyla renk ve aksesuar kullanımına büyük bir dikkat göstermektedir. Sıcak karakter, soğuk renklerdeki aksesuarlarla zıtlık oluşturacak şekilde tasarlanmış, aynı zamanda giydikleri kıyafetler sıcak renk tonlarında tercih

edilmiştir. Bu renk zıtlığı, karakterlerin içsel çatışmalarını ve kendilerindeki dengesizliği simgelemektedir. Öte yandan, soğuk karakterler, sıcak tonlarda aksesuarlara sahip olmalarına rağmen, kıyafetlerinde soğuk renkler kullanır. Bu da onların dışsal dünyalarıyla uyumsuzluklarını, içsel çelişkilerini vurgulamaktadır.

Filmin ilerleyen sahnelerinde, özellikle Profesörün odasından çıkan karakterlerin kıyafetlerinde nötr toprak renklerinin tercih edilmesi dikkat çekicidir. Bu renkler, karakterlerin doğaya dönüşünü, kendi özlerine dönmelerini simgelemektedir. Profesör ise, sürekli olarak koyu renkli takım elbiseler giymektedir ve bu da onun nötr, mesafeli ve ciddi duruşunu temsil eder. Bu kostüm seçimleri, karakterlerin ruh halini ve gelişim süreçlerini, izleyiciye görsel bir dil aracılığıyla etkili bir şekilde aktarır.

2.4.6. Sahne Karakter İlişkisi

Tablo 2. Sahne Karakter İlişkisi

Sahne Karakter İlişkisi	Açıklama
Sıcak Karakter Sahnesi	Sıcak karakterin duygusal ifadeleri vurgulanarak içsel dünyası izleyiciye yansıtılır. Gülümseme veya heyecan gibi duygular yakın çekimle aktarılır. Karakterin çevresiyle etkileşimi gösterilerek sıcaklığını simgeler. Sıcak renk tonlarıyla dolu bir ortamda bu çekim, karakterin çevresiyle uyumunu yansıtır.
Soğuk Karakter Sahnesi	Soğuk karakterin yalnızlık ve izolasyon duyguları vurgulanarak, çevresindeki boşluk ya da uzaklık gösterilir. Bu çekim, karakterin çevresiyle olan uzaklığını simgeler. Soğuk karakterin güçsüzlüğü veya yalnızlığını vurgulamak için bu açı tercih edilir. Karakterin çevresine karşı zayıf düşmesi, bu açıyla daha belirgin hale gelir.
Psikolog ve Sıcak Karakter Sahnesi	Psikoloğun güçlü ve hakimiyetini simgelemek için otoritesini ve uzmanlık alanındaki gücünü gösterir.

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

Sıcak karakterlerin içsel duyguları ve çevreleriyle uyumu ön plana çıkarılır. Yakın çekimler, karakterin yüz ifadeleriyle izleyiciye doğrudan duygusal bağ kurma fırsatı sunar. Orta çekim ise karakterin çevresiyle olan etkileşimini izleyiciye aktarmayı sağlar.

2.4.7. Kamera ve Set Ekipmanları

Tablo 3. Filmde Kullanılan Kamera Ekipmanları

Ekipman	Açıklama
DJI Drone	Drone sahnelerinde kamera hareketleri için kullanılmıştır.
Sony Alpha 7 III Full Frame	Sinematik çekimler için geniş dinamik aralık, hızlı odaklama ve düşük ışık performansı sağlar.
Nikon D7200	Set kamera arkası görüntülerinde kullanılacak, taşınabilir ve yüksek çözünürlüklü çekimler sağlar.

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

Filmde, kamera yanı sıra gimbal ve telefon aracılığıyla da yedek çekimler kullanılmıştır. Tripod yanı sıra özellikle hareketli sahnelerde daha pürüzsüz ve sabit görüntüler elde etmek için tercih edilmiştir.

Tablo 4. Filmde Kullanılan Ses Ekipmanları

Ekipman	Açıklama
Rode Boom Mikrofonu	Ses kaydını doğrudan hedef alarak, çevresel gürültülerden izole bir şekilde ses alır.
Ses KayıtAperatı	Filmde yedek olarak sesler yaka mikrofonu aperatı ile iPhone telefonu ile de alınmıştır.
Ses Kayıt Cihazı	Boom mikrofonu gibi cihazlardan gelen sesin dijital olarak kaydedilmesini sağlar.

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

Film çekimi sırasında, mikrofonun yanı sıra telefonla da yedek sesler alınmış ve ortam sesleri kaydedilmiştir. Kaleydoskop filminde ses kullanımı, görsel anlatımla birlikte büyük bir önem taşır. Filmin yapısal ve duygusal derinliğini artıran bir diğer önemli unsur, seslerin dikkatlice kaydedilmesi ve çeşitli yöntemlerle manipüle edilmesidir. Çekim sırasında, sadece mikrofon kullanmakla kalınmamış, telefon gibi alternatif araçlarla da yedek sesler alınmış ve ortam sesleri özenle kaydedilmiştir. Bu seslerin kaydedilmesi, filmin atmosferini yaratırken, aynı zamanda izleyiciye karakterlerin içsel dünyalarını daha derinden hissettiren araç olarak kullanılmıştır.

Tablo 5. Filmde Kullanılan Işık Ekipmanları

Ekipman	Açıklama
Godox Ledp260C	Filmde karakterlerin yüzüü aydınlatacak ana ışık kaynağı olarak kullanılmıştır.
Multi Color LED Şeridi	Farklı renklerde ayarlanabilinen şerit, film mekanlarında özellikle kırmızı ve mavi ışık ile mekan atmosferi yaratmak için kullanılmıştır.

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

Kaleydoskop filminde, Ateş karakterinin evinde kullanılan ışıklandırma, karakterin ruh halini ve çevresiyle olan ilişkisini anlatmada önemli bir görsel araç olarak dikkat çeker. Özellikle evdeki ışık düzeni, atmosferin karanlık ve yoğun bir şekilde izleyiciye aktarılmasında kritik bir rol oynar. Bu bağlamda, kırmızı LED ışıklarının yoğun olarak kullanılması, ateşin ve tutkunun simgesi olan bir renk olarak, Ateş karakterinin içsel dünyasını ve yaşadığı duygusal gerilimi dışa vurur. Kırmızı ışık, aynı zamanda sıcaklık, tehlike ve bazen de isyan duygularını çağrıştırarak, karakterin psikolojik durumunu yansıtan bir metafor haline gelir. Işıkların, dekor alanından yayılan keskin ve sürekli kırmızı tonlarındaki yoğunluk, evin her köşesinde Ateş'in duygusal dünyasının izlerini bırakır ve karakterin yalnızlık, çaresizlik veya öfke gibi duygularını sinematik bir şekilde pekiştirir. Bunun yanı sıra, ortam aydınlatmasını dengeleyen gün tonlarında ışık desteklerinin de kullanılması, kırmızı ışıkların yarattığı sert etkiyi yumuşatarak sahnelerde daha doğal bir ışık dengesinin kurulmasını sağlar. Gün ışığının tonları, genellikle doğal ve huzurlu bir atmosferi çağrıştırırken, filmde bu tonların kırmızı ışıkla harmanlanması, bir yandan karakterin içsel huzursuzluğunu yansıtırken, diğer yandan izleyiciye karakterin yaşadığı mekanda bir tür içsel çatışma ya da gerilim duygusunu aktarmayı amaçlar.

2.4.8. Filmin Künyesi

Tablo 6. Film Künyesi

Görev	Ad Soyad	Detay
Yönetmen & Kurgu & Senaryo	Nilgün KALKAN	Film çekim sürecini organize etmiştir.
Görüntü Yönetmeni	Serdar SARITAŞ	Drone çekimlerinin yanı sıra çekim senaryosunun oluşturulmasına katkıda bulunmuştur.
Sanat Yönetmeni	Aleyna CEMRE	Film dekorları konusunda yardımcı olmuştur.
Ses ve Işık	Fatih ŞENGÜL	Led ve mikrofon kurulumu yapmıştır.
Müzik	Muhammet OKUR	Söz: Muhammet Okur
Oyuncu	Fırat KAPAR	Ateş
Oyuncu	Peri YORTUÇ	Aysu
Oyuncu	Adil KALKAN	Psikolog
Oyuncu	Fatih KAPAR	Cenk

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

2.4.9. Filmin Genel Bütçesi

Tablo 7. Filmin Bütçesi

Harcama Türü	Harcanan Tutar
Teknik Ekipman(Drone, Led Işık Şeridi)	3000 TL
Dekorasyon: Filmde arka planda kullanılan renkli objelerin kullanımı için ayrılan bütçedir. Sarı ve kırmızı renkli bardaklar vb.	500 TL
Kostüm Harcamaları: Filmde kullanılan Ateş, Aysu karakterlerinin kıyafetlerini kapsamaktadır.	2500 TL
Oyuncu :Peri karakteri oyuncu için ajans bedeli.	2000 TL
Ulaşım(Filmin Cihangir ve İdealtepe’de yer alan lokasyonlarına oyuncuların ve ekipmanların transferi için harcanan tutardır.)	1000 TL
Mekan: Cihangir’de yer alan filmde Ateş karakteri’nin evi olarak kullanılan mekanın kiralama hizmet bedelini kapsamaktadır.	3000 TL

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

Bu film projesi için yapılan harcamalar toplamda 13.000 TL'yi bulmuştur. Bu bütçe, film üretiminin çeşitli aşamalarında kullanılan ekipman, malzeme, teknik hizmetler ve diğer giderlerin yanı sıra, prodüksiyon sürecindeki çeşitli lojistik ve organizasyonel masrafları da kapsamaktadır. Yapılan harcamalar, film çekimlerinin kalitesini ve başarılı bir şekilde tamamlanmasını sağlamak için titizlikle planlanmış ve yönetilmiştir. Filmde mekan seçimlerine özel bütçe ayrılmıştır. Ateş'in evi belirgin bir şekilde öne çıkan turuncu tonlarıyla dikkat çeker ve bu mekânın dekorasyonu için bir bütçe ayrılmıştır. Bu renk seçimi, karakterin içsel dünyasını yansıtacak şekilde, sahnelerin görsel anlatımına büyük katkı sağlamaktadır.

Kaleydoskop filminin yapım bütçesi, büyük oranda ekipman kiralamalarına ve teknik desteğe yönlendirilmiştir. Filmin görsel kalitesini artırmak amacıyla drone kullanımı önemli bir yer tutmuş ve bu alanda bir drone operatörüne ödeme yapılmıştır. Drone çekimleri, özellikle geniş alanların ve dinamik hareketlerin etkili bir şekilde yansıtılabilmesi için kullanılmış, bu da filmin görsel anlatımına büyük katkı sağlamıştır. Yüksek kaliteli hava çekimleri ve özgün açılar, filmdeki atmosferin daha derin ve etkileyici bir şekilde izleyiciye sunulmasına yardımcı olmuştur. Diğer teknik gereksinimler ise daha maliyet etkin bir şekilde karşılanmıştır. Film yapımcıları, üniversitenin Görsel Teknik Servisi bölümünden destek alarak, kamera, ışık ve ses ekipmanları gibi çeşitli araçları temin etmişlerdir. Bu destek, büyük bir finansal yükten kaçınılmasını sağlamış ve filmin teknik alt yapısının güçlendirilmesine olanak tanımıştır.

2.4.10. Filmin Genel Kurgu Süreci

Kaleydoskop filminin genel kurgu süreci, titiz bir şekilde planlanmış ve bir dizi profesyonel yazılım kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Filmin kurgusu için Adobe Premiere Pro ve After Effects programları kullanılmıştır. Adobe Premiere Pro, filmdeki tüm sahnelerin düzenlenmesi, kesimler ve geçişler için ana araç olarak kullanılırken, After Effects, özellikle renk düzeltme ve özel efektler için tercih edilmiştir. Görüntüler üzerinde yapılan renklendirme ayarları, filmdeki duygusal atmosferi güçlendirmek ve karakterlerin içsel dönüşümlerini yansıtmak amacıyla bilinçli bir şekilde gerçekleştirilmiştir.

Renk Düzenlenmesi : Kaleydoskop filminde renk düzenlemeleri, karakterlerin psikolojik ve duygusal durumlarını görsel olarak ifade etmede önemli bir rol oynamaktadır. Sıcak karakter, doğrudan güneş ışığından ilham alınarak turuncu ve sarı tonlarına yakın renklerle betimlenmiştir. Bu renkler, karakterin enerjik, tutkulu ve pozitif ruh halini simgeler. Soğuk karakter ise daha mavi tonlarında bir atmosferle, duygusal mesafe, yalnızlık ve içe dönüklüğü yansıtan bir renk paletiyle tasvir edilmiştir. Bu ayırım, izleyicinin karakterlerin duygusal dünyalarına girmesine ve onların gelişim süreçlerini anlamasına yardımcı olur. Bu renk seçimi yalnızca post-produksiyon aşamasında değil, aynı zamanda çekim sürecinde de titizlikle uygulanmıştır. Kameranın enstantane ayarları, renklerin atmosferle uyumlu bir şekilde yansıtılmasını sağlamak amacıyla özel olarak düzenlenmiştir. Sıcak karakterin sahnelerinde daha açık, yumuşak ışık kullanılırken, soğuk karakterin sahnelerinde daha düşük pozlama ve daha soğuk ışık tonları tercih edilmiştir. Bu teknik, her bir karakterin içsel dünyasını ve hikaye boyunca geçirdiği dönüşümü görsel olarak pekiştirmiştir. Böylece Kaleydoskop filmi, renklerin ve ışığın derin anlamlar taşıyan bir anlatım aracı olarak nasıl kullanıldığını göstermektedir.

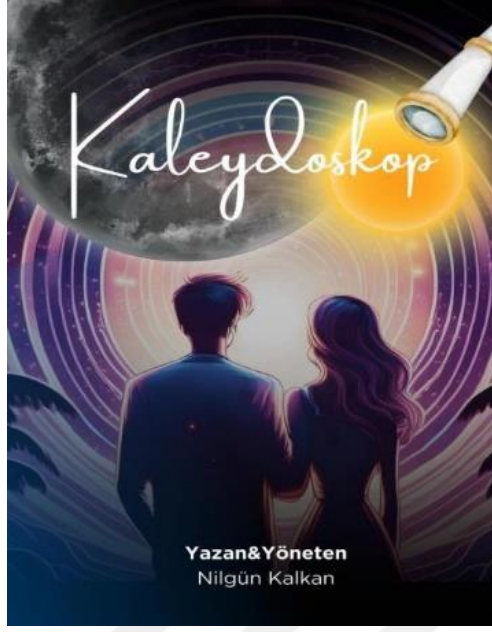
Ses ve Özgün Müzik Tasarımı Süreci: Kaleydoskop filminin çekim ve post-produksiyon aşamalarında ses ve müzik tasarımı, anlatının atmosferini güçlendirmek ve duygusal temaları desteklemek amacıyla özenle planlanmıştır. Çekimler sırasında sesler, yüksek kaliteli boom mikrofonlar aracılığıyla kaydedilmiş, ortam sesleri de aynı yöntemle filme dahil edilmiştir. Diyaloglar, yaka mikrofonlarıyla ayrı bir kanaldan kaydedilmiş ve bu kayıtlar post-produksiyon aşamasında hassas bir şekilde düzenlenmiştir. Diyalogların desibel ayarları, ortam sesleriyle uyum içinde olacak şekilde optimize edilmiş, böylece izleyiciye daha doğal bir işitsel deneyim sunulması hedeflenmiştir. Filmin müzikleri, özgün bir soundtrack olarak bir sanatçıdan teslim alınmış ve belirli sahnelerde tematik bir araç olarak kullanılmıştır. Ancak, filmin her sahnesine müzik eklenmemiştir. Özellikle nötr renk paletlerinin hakim olduğu sahnelerde, sade ve doğal bir atmosfer yaratmak için müzik kullanılmamış, sessizlik ve doğal sesler ön plana çıkarılmıştır. Bu tercih, filmin final sahnesinde daha belirgin bir şekilde uygulanmış ve doğaya dönüş temasını destekleyen bir anlatı aracıdır.

Filmin anlatımı sırasında, sahneler arasındaki geçişler ve mekân değişimleri, izleyicinin hikâyenin akışını kesintisiz bir şekilde takip edebilmesini sağlamak

amacıyla dikkatle tasarlanmıştır. Filmin içindeki renk paletleri, karakterlerin içsel dünyalarındaki değişimleri ve dönüşümleri simgeleyen bir anlatı unsuru olarak kullanılmıştır. Renklerin ve ışığın etkili bir şekilde kullanılması, izleyiciyi karakterlerin psikolojik durumlarına odaklanmaya yönlendirmiştir. Özellikle sıcak ve soğuk renklerin zıtlıkları, karakterlerin farklı kişilik özelliklerini ve yaşadıkları dönüşüm süreçlerini yansıtmak için kurgusal bir araç olarak işlev görmüştür. Son olarak, filmde ses ve görüntü kurgusu arasında güçlü bir uyum sağlanarak, anlatının duygusal yoğunluğu güçlendirilmiştir. Görüntüler ve sesler arasındaki etkileşim, anlatının temalarına ve karakter gelişimlerine paralel bir şekilde ilerlemiştir. Filmin genel kurgu sürecinde, özellikle sahne geçişlerinde kullanılan efektler, kaleydoskopun geometrik yansıma motiflerinden ilham alınarak tasarlanmıştır. Bu motifler, görsel akışı dinamik bir şekilde yönlendirirken, karakterlerin içsel dönüşümünü ve birbirleriyle olan ilişkilerindeki değişimi sembolize etmektedir. Kaleydoskopun özelliği olan renkli, simetrik yansımalar, her geçişle birlikte farklı duygusal ve psikolojik boyutların ortaya çıkmasını sağlar. Bu yaklaşım, filmin görsel anlatımını zenginleştirirken, izleyiciye karakterlerin içsel yolculuklarına dair daha derin bir bakış açısı sunar. Bu yönüyle Kaleydoskop, hem görsel hem de işitsel kurgu öğelerinin derin bir uyum içinde kullanıldığı bir yapım olmuştur.

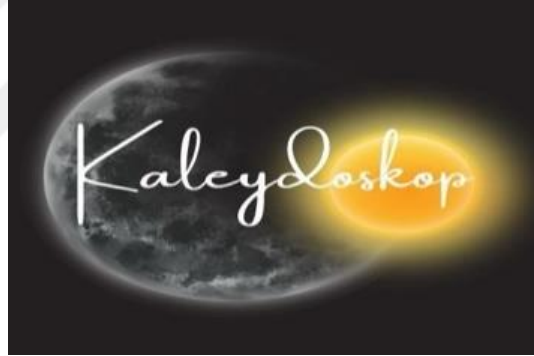
2.4.11. Film Afişi ve Kaleydoskop Filmi Jeneriği

Kaleydoskop filminin afiş tasarımı ve görsel kimliği, filmin tematik yapısına uygun olarak hazırlanmıştır. Filmin jeneriğinde ve açılış sahnesinden önce yer alan logo, yönetmen tarafından tasarlanmış olup, filmin ana mesajını görsel bir simgeyle ifade etmeyi amaçlamaktadır. Afişte, kaleydoskopun bakan bir perspektif ile psikoloğun ofisinden çıkan ve toprak tonlarına dönüşen karakterlerin tasviri yer almıştır. Afişin son aşamaları, yapay zeka tabanlı tasarım araçları kullanılarak tamamlanmış ve görsel unsurların bütünlüğü artırılmıştır. Film jeneriğinde, Kaleydoskop temasıyla uyumlu bir görsellik oluşturmak amacıyla, son kısımda geometrik formlar ve simetrik desenler kullanılmıştır. Bu efektler, kaleydoskopun dönüştürücü ve bütünleştirici özelliğini yansıtmayı amaçlamış; aynı zamanda filmin anlatısındaki renk ve form temalarını görsel bir dil ile desteklemiştir.

Görsel 2. Kaleydoskop Film Afişi

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

Görsel 3. Kaleydoskop Film Logosu

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

SONUÇ

Bu tez, sinemada renklerin anlatsal ve duygusal etkilerini incelemek amacıyla nitel bir araştırma yöntemi benimseyerek kısa film formatında gerçekleştirilmiştir. Çalışmada, renk paletlerinin tematik kullanımı, karakterlerin psikolojik temsilleri ve bu temsillerin izleyiciye aktarım biçimi temel değişkenler olarak ele alınmıştır. Filmde, sıcak, soğuk ve nötr renkler karakterlerin duygu durumlarını ve hikâyenin anlatsal geçişlerini vurgulamak için kullanılmış; sıcak renkler tutku ve enerjiyi, soğuk renkler mesafeli ve kontrollü bir yapıyı temsil etmiştir. Nötr renkler ise karakterlerin dönüşüm sürecini simgelemiştir. Yöntem olarak, kısa film üretim süreci üzerinden renklerin sinemada duygusal ve anlatsal anlamda nasıl işlev gördüğü üzerine bir analiz yapılmıştır. Çekim öncesi renk paletlerinin seçimi, çekim sürecinde karakterlerin kostüm, makyaj ve mekânlarla ilişkilendirilmesi, çekim sonrası ise renk düzenleme ve filtreleme işlemleriyle film, tematik ve estetik hedeflere ulaşacak şekilde son haline getirilmiştir. Bu süreç, renklerin sinema sanatındaki rolünü akademik bir bağlamda anlamak ve görsel anlatımla derinlemesine incelemek için etkin bir yöntem olarak kullanılmıştır.

Değerlendirme kapsamında; bu tez, sinemada renklerin anlatsal, duygusal ve tematik anlamda nasıl işlediğini derinlemesine incelemeyi amaçlamış ve bu bağlamda Kaleydoskop adlı kısa film üretim süreci üzerinden renk kullanımının sinemasal dildeki etkisini araştırmıştır. Kaleydoskop filmi üzerinden yapılan incelemede, sıcak, soğuk ve nötr renk paletlerinin karakterlerin kişisel dönüşüm süreçleriyle ilişkilendirildiği ve bu renklerin izleyiciye duygusal anlamlar yükleyerek anlatıyı güçlendirdiği gözlemlenmiştir. Sıcak renkler, enerjiyi, tutkuyu ve değişimi simgelerken; soğuk renkler, karakterlerin mesafeli ve kontrol altında kalmaya çalıştıkları ruh halini ifade etmiştir. Nötr tonlar ise karakterlerin bu dönüşümü geçirebilme potansiyelini ve doğaya, özlere dönme yolculuklarını simgelemiştir.

Tezin bir diğer önemli bulgusu, renk paletlerinin sadece çekim sürecinde değil, çekim sonrası aşamalarında da büyük bir öneme sahip olduğudur. Renk düzenleme ve filtreleme süreçleriyle renklerin daha belirgin hale getirilmesi, anlatının ve tematik mesajların derinliğini artırmıştır. Bu, renklerin sadece estetik bir araç olarak değil, aynı zamanda sinemada anlam yaratma ve izleyiciyle duygusal bir bağ kurma açısından temel bir araç olduğuna dair güçlü bir kanıt sunmaktadır. Ayrıca, Kaleydoskop filminde

kullanılan renklerin karakterlerin psikolojik evrimiyle bağlantılı olarak izleyiciye yönlendirme yapması, sinemada renk kullanımının anlatısal bir derinlik kazandığının altını çizmektedir. Sonuçta, bu tez, renklerin sinema sanatında sadece görsel estetik değil, aynı zamanda anlatısal ve duygusal bir dil olarak işlev gördüğünü vurgulamaktadır.

KAYNAKÇA

- Albers, J. (1963). *Interaction of color*. Yale University Press.
- Anderson, W. (2012). *Moonrise kingdom* [Film]. Focus Features.
- Anderson, W. (2014). *The grand budapest hotel* [Film]. Fox Searchlight Pictures.
- Brewster, D. (1858). *The kaleidoscope: Its history, theory, and construction*. John Van Voorst.
- Bordwell, D., & Thompson, K. (2008). *Film art: An introduction* (8th ed.). McGraw-Hill.
- Bordwell, D., & Thompson, K. (2010). *Film art: An introduction*. McGraw-Hill.
- Bordwell, D., & Thompson, K. (2017). *Film art: An introduction* (11th ed.). McGraw-Hill.
- Campbell, J. (2008). *The hero with a thousand faces*. Princeton University Press.
- Eisenstein, S. (1925). *Battleship potemkin* [Film]. Mosfilm.
- Itten, J. (1961). *The art of color*. John Wiley & Sons.
- Fleming, V. (1939). *The wizard of Oz* [Film]. Metro-Goldwyn-Mayer.
- Kubrick, S. (1971). *A clockwork orange* [Film]. Warner Bros.
- Kubrick, S. (1980). *The shining* [Film]. Warner Bros.
- Kurosawa, A. (1954). *Seven samurai* [Film]. Toho Company.
- Kurosawa, A. (1985). *Ran* [Film]. Toho Company.
- Lang, F. (1927). *Metropolis* [Film]. Paramount Pictures.
- Méliès, G. (1902). *Le voyage dans la lune* [Film]. Star Film Company.
- Monaco, J. (2009). *How to read a film: Movies, media, and beyond* (4th ed.). Oxford University Press.
- Morin, E. (2005). *The cinema, or the imaginary man* (L. Mortimer, Trans.). University of Minnesota Press.

Murnau, F. W. (1922). *Nosferatu* [Film]. Prana-Film.

Pomeroy, S. B. (1994). *Gods and heroes of ancient Greece*. Oxford University Press.

Scorsese, M. (1990). *Goodfellas* [Film]. Warner Bros.

Spielberg, S. (1993). *Schindler's list* [Film]. Universal Pictures.

Tarantino, Q. (1992). *Reservoir dogs* [Film]. Miramax Films.

Wachowski, L., & Wachowski, L. (1999). *The matrix* [Film]. Warner Bros.

Wiene, R. (1920). *The cabinet of Dr. Caligari* [Film]. Decla-Bioscop.

Wilder, B. (1955). *The seven year itch* [Film]. 20th Century Fox.

Wilder, B. (1959). *Some like it hot* [Film]. United Artists.

Wood, M. (2009). *The Penguin history of Greece*. Penguin Books.

İnternet Kaynağı

American Cinematographer. *The art of color in cinematography*. 24 Şubat 2024 tarihinde <https://ascmag.com/> adresinden edinilmiştir.

Academy of Motion Picture Arts and Sciences. *Cinematography and color*. 24 Şubat 2024 tarihinde <https://www.oscars.org/> adresinden edinilmiştir.

Film Critic. *Color and cinematic storytelling*. 24 Şubat 2024 tarihinde <https://www.filmcritic.com/> adresinden edinilmiştir.

The Guardian. *How colour in film affects your emotions*. 24 Şubat 2024 tarihinde <https://www.theguardian.com/> adresinden edinilmiştir.

Vulture. *How color affects film meaning*. 24 Şubat 2024 tarihinde <https://www.vulture.com/> adresinden edinilmiştir.

Wikipedia. *Kaleidoscope*. 24 Şubat 2024 tarihinde <https://en.wikipedia.org/wiki/Kaleidoscope> adresinden edinilmiştir.

Science Museum. *Kaleidoscope*. 24 Şubat 2024 tarihinde <https://www.sciencemuseum.org.uk/objects-and-stories/kaleidoscope> adresinden edinilmiştir.

Encyclopaedia Britannica. *Kaleidoscope*. 24 Şubat 2024 tarihinde <https://www.britannica.com/science/kaleidoscope> adresinden edinilmiştir.

University of California Press. *Kaleidoscope: A new way of seeing*. 24 Şubat 2024 tarihinde <https://www.ucpress.edu/book/9780520276504/kaleidoscope> adresinden edinilmiştir.

Smithsonian Institution. *Kaleidoscope: From invention to modern usage*. 24 Şubat 2024 tarihinde <https://www.si.edu/> adresinden edinilmiştir.

Kaleidoscope Museum. *Kaleidoscope history and design*. 15 Aralık 2024 tarihinde <http://www.kaleidoscopemuseum.com/> adresinden edinilmiştir.

Cultural Studies Journal. *Kaleidoscope in popular culture*. 20 Aralık 2024 tarihinde <https://www.culturalstudiesjournal.com/> adresinden edinilmiştir.

Mathematical Association of America. *Research on kaleidoscopic patterns in mathematics*. 25 Aralık 2024 tarihinde <https://www.maa.org/> adresinden edinilmiştir.

Kaleidoscope Art. *The art of kaleidoscope*. 24 Aralık 2024 tarihinde <https://www.kaleidoscopeart.com/> adresinden edinilmiştir.

Research Gate. *The kaleidoscope effect in visual arts*. 24 Aralık 2024 tarihinde https://www.researchgate.net/publication/307772018_The_Kaleidoscope_Effect_in_Visual_Arts adresinden edinilmiştir.

Cinefix. *The power of color in film*. 24 Şubat 2024 tarihinde <https://www.cinefix.com/> adresinden edinilmiştir.

Film Color. *The history of color in cinema*. 24 Şubat 2024 tarihinde <https://www.filmcolor.org/> adresinden edinilmiştir.

Senses of Cinema. 24 Şubat 2024 tarihinde *The role of color in film*. <https://www.sensesofcinema.com/> adresinden edinilmiştir.

Oxford Research Encyclopedia. *Color in film*. 24 Şubat 2024 tarihinde <https://oxfordre.com/> adresinden edinilmiştir.

Webster, M. (2020). *Kaleidoscope*. Merriam-Webster Dictionary. 24 Mart 2024 tarihinde <https://www.merriamwebster.com/dictionary/kaleidoscope> adresinden edinilmiştir.

EKLER

Ek-1: Filmin Kamera Arkası Görüntüleri

Görsel 4. Kaleydoskop Filmi Senaryo Yazım Süreci Kamera Arkası

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

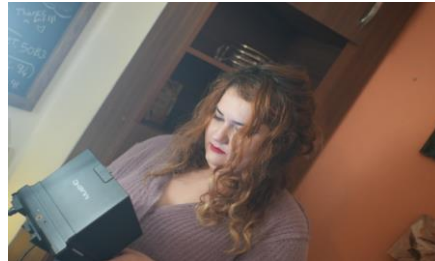
Görsel 5. Kaleydoskop Filmi Kamera Arkası

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

Görsel 6. Kaleydoskop Filmi Kamera Arkası

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

Görsel 7. Kaleydoskop Filmi Kamera Arkası

Kaynak: Yazar tarafından oluşturulmuştur.

TOPLUMSAL KATKI

Bu yüksek lisans tez çalışması, sinemada renklerin metaforik ve tematik anlatım aracı olarak kullanımını irdelleyerek, izleyicinin bu anlatım biçimlerine dair algı ve farkındalığını artırmayı hedeflemektedir. Nilgün KALKAN tarafından hazırlanan ve Prof. Dr. Burak BUYAN danışmanlığında yürütülen bu araştırma, Kaleydoskop adlı kısa film üzerinden renklerin anlatı içindeki işlevine dikkat çekmekte ve sinema dilinin görsel bileşenleriyle nasıl anlam üretilebileceğini göstermektedir.

Çalışmanın ele aldığı temel toplumsal mesele, renklerin sinema anlatısında taşıdığı anlamın izleyici tarafından çoğunlukla yüzeysel algılanmasıdır. Renklerin, yalnızca estetik kaygılar doğrultusunda değil; karakterlerin duygusal durumlarını, ilişkisel dinamiklerini ve anlatının ruhunu yansıtan bir araç olarak nasıl işlev gördüğü yeterince fark edilmemektedir. Bu bağlamda Kaleydoskop, izleyicinin renkleri daha bilinçli ve çok katmanlı bir şekilde değerlendirebileceği bir anlatı modeli sunarak bu soruna katkı sağlayan bir örnek teşkil etmektedir.

Filmde, sıcak ve soğuk renklerden karakter farklılıkları yansıtılmış, bu görsel tercihlerin duygusal ve anlatımsal derinlik oluşturduğu gösterilmiştir. Araştırma, görsel medya okuryazarlığının geliştirilmesine yönelik dolaylı bir katkı sunmaktadır. Özellikle sinema, medya ve iletişim alanlarında eğitim gören bireyler için, bu çalışma renk kullanımının anlatı üzerindeki etkilerine dair örnekleyici bir içerik sunmakta; ayrıca sanat üretimi ile teorik bilgi arasında köprü kurmaktadır. Elde edilen bulgular, eğitim süreçlerinde, sinema analizlerinde ya da yaratıcı projelerde referans olarak değerlendirilebilecek niteliktedir.

Sonuç olarak, bu tez çalışması, sinemada renklerin yalnızca estetik değil, aynı zamanda anlatı kurucu bir unsur olduğunu göstermekte; bu bağlamda izleyicinin sinema eserlerini daha bilinçli ve eleştirel bir yaklaşımla değerlendirmesine katkı sunmaktadır. Çalışma, topluma yönelik en temel katkısını, sinema aracılığıyla görsel anlatının çok katmanlı doğasını tanıtmaya ve bu yönüyle kültürel algının gelişimine katkıda bulunma hedefi üzerinden gerçekleştirmektedir.